

KUNNALLISTA EDUNVALVONTAA 1939 - 2009

Jyty Kainuu ry 70 vuotta

Parhaimmat onnittelut ja

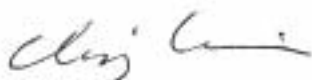
menestyksen toivotukset

Jyty Kainuu ry:lle

70-vuotismerkkipäivän johdosta

JULKIS- JA YKSITYISALOJEN

TOIMIHENKILÖLIITTO JYTY RY

Merja Ailus

puheenjohtaja

Kustantaja:
Jyty Kainuu ry

Taitto:
Kajaanin Offsetpaino Oy,
Nina Karjalainen

ISBN 978-952-92-6515-2 (nid.)
ISBN 978-952-92-6516-9 (pdf)

SISÄLLYSLUETTELO

LUKIJALLE.....	7
ENSIMMÄISTEN PAIKALLISYHDISTYSTEN JA KESKUSLIITON PERUSTAMINEN	9
KAJAANIIN YHDISTYS PERUSTETTIIN ENSIMMÄISEN KERRAN JO 1919.....	10
KAJAANIN KAUPUNGIN VIRKAILIJAT R.Y. PERUSTETAAN 1939	12
”KAJAANIN KAUPUNGIN VIRKAILIJAT R.Y:N TOIMINTAKERTOMUS VUOSILTA 1939–1945.....	14
Autetaan pahimmassa hädässä olevia.....	14
Palkkakysymyksistä 1940.....	14
Henkilökunnan ja konttorikoneiden lisäystoive	15
Sodan aikana ei kokouksia	15
Huoltokonttoria toivotaan	15
Esitetään viran- ja toimenhaltijoille samaa palkkojen korotusta kuin työntekijöille.....	16
Sodan jälkeen katse tulevaisuuteen	17
UUTEEN ALKUUN VUONNA 1946.....	18
Illanvietto pikkujoulun merkeissä	18
Kaupunginhallituksen suhtautuminen entistä myönteisempää	20
Pöytäkirjat hävisivät yli 20 vuodelta.....	21
KAJAANIN KUNNALLISVIRKAMIESYHDISTYKSEKSI 1950.....	22
Virkistystoimintaa ja palkkaneuvotteluja	25
Kaksikymmentä vuotta toimintaa täyteen.....	25
Vuosijuhlat	26
Runsaasti retkeilytoimintaa Kajaanissa	27
KULTAINEN 60-LUKU	29
Kunnallisvirkamiesliiton toimintaa ja tuloksia.....	29
Kajaanin yhdistyksessäkin vilkasta	29
Oma kesämökki Karankajärven rannalta	29
Juhlitaan 30-vuotista toimintaa 1969.....	31

UUDISTUSTEN 70-LUKU	34
1973 varauduttiin laksoon	34
Toimistotyö muutoksessa	35
Virastot muuttavat uuteen kaupungintaloon 1976	36
Nuorisotoimenjohtaja Pentti Pönkkö puheenjohtajaksi	39
40-vuotisjuhlat 20.10.1979, Vanhassa Välskärissä	39
TYÖNTÄYTEINEN 80-LUKU	40
Tuottamattomat viranhaltijat	40
Seurahuoneella 50-vuotisjuhlat 1989	41
IRMA TORVINEN KERTOO PERHEPÄIVÄHOITAJIEN VIREÄSTÄ TOIMINNASTA	43
1990-LUVULLA SÄÄSTETÄÄN JA SANEERATAAN	44
Valtakunnalliset syyspäivät 1996	45
Kaukametsässä pidettiin 60-vuotisjuhlat	46
MUUTOSTEN 2000-LUKU	48
Sinisiä ajatuksia ja valmistelua	48
Suuri pamaus ja muita lieveilmiöitä	50
Virkeätä yhdistystoimintaa vapaa-ajalla	52
Tulevaisuuden haasteet	52
KVL:n / JYTYN Oulun alueen historiaa	54
Valtakunnalliset KVL:n talvipäivät 2002	55
JÄSENMÄÄRÄN KEHITYSTÄ JA TOIMINNAN PÄÄSUUNTIA	56
Edunvalvonnasta 30 vuoden kokemuksella	57
Virkistys ja kulttuuri	59
YHDISTYKSEN TOIMIHENKILÖITÄ KAUTTA AIKOJEN	61
Ansiomerkkien saajat	64
PITKÄAIKAISTEN TOIMIJOIDEN KERTOMAA	65
UUSIA VASTUUNKANTAJIA	74
MATKOILLA VIIHDYTTIIN	75
RISTIJÄRVEN KUNNALLISET VIRAN- JA TOIMENHALTIJAT R.Y.	81
VUOLIOJEN KUNNALLISVIRKAMIESYHDISTYS R.Y.	85
LÄHDELUETTELO	89

LUKIJALLE

Lupauduin lokakuussa 2008 kokoamaan Jyty Kainuu ry:n 70-vuotishistoriikin. Tehtävää kanssani ideoimassa ja kirjoitustyötä tukemassa on ollut hallituksen valitsema historiikkitoimikunta, johon oli valittu Martti Rautiainen, Pirjo Sirviö, Maritta Karjalainen, Riitta Sihvonen, Aino Tuovinen ja koollekutsujana Päivi Komulainen.

Olin vuosi sitten juuri jäämässä vuosilomalle sekä ylityövapaille ja eläkkeelle. Kajaanin kaupungin palvelukseen olen tullut 1972 ja liityin heti yhdistyksen jäseneksi. Toimin palkkatoimikunnassa, hupitoimikunnassa ja hallituksessa vaihtelevasti 1975 - 1991. Yhdistyksen historia kiinnosti minua.

Historiikin kokoamistehtävä on ollutkin hyvin mielenkiintoinen. Mutta se on ollut yllättävän haastava, koska niin vuosikokousten kuin johtokunnan kokousten pöytäkirjat ovat hävinneet vuosilta 1948 - 1972 ja toimintakertomukset puuttuvat ajalta 1949 - 1955. Valokuvia ja lehtijuttuja löytyi arkistostamme vain vähän.

Historiikkiin on eri kokonaisuuksina liitetty yhdistykseemme 2004 liittyneiden Ristijärven ja Vuolijoen yhdistysten historiaa.

Yhdistyksen nykyinen puheenjohtaja Satu Härkönen on laatinut oman puheenjohtajakautensa kuvauksen Suurten muutosten 2000-luku.

Historiikki on koottu käytössä olevan arkistomateriaalin, keskusliiton muutaman julkaisun sekä yhdistyksen aktivistien haastattelujen ja muistelujen pohjalta.

Lämpimät kiitokset kuuluvat historiikkitoimikunnalle sekä kaikille muillekin tässä tehtävässä auttaneille. Ja erityisesti kaikille muistelijoille, joiden osuus on korvaamattoman arvokasta tietoa yhdistyksen historiasta, sen arkipäivästä ja juhlastakin.

Hyvin paljon on tehty työtä jäsenten parhaaksi 70 vuoden aikana ja työ jatkuu tarmokkaiden toimihenkilöiden johdolla.

Aila Latipää

KUNNALLISILLE VIRKAKUNNILLE SUOMEN KAUPUNGEISSA

Nykyinen aika on yhteenliittymisen aika. Jos yksityisten jo säännöllistenkin olojen vallitessa on vaikea saada mielipiteensä voitolle, on tämä vielä enemmän laita nyt vallitsevissa poikkeusoloissa. Tietoisuus siitä, että ainoastaan yhteinen toiminta yhteisiä harrastuksia ja päämääriä varten voi menestyä, on m.m. saattanut Suomen valtion virkamiehiä muodostamaan sekä virkamiesyhdistyksiä että keskusliiton. Epäilemättä saattaisi myös maamme kunnallisilla virkakunnilla olla mitä suurin hyöty sellaisesta yhteenliittymisestä. Mainitunlaisia yhdistyksiä onkin jo perustettu Turkuun ja Waasaan, ja niistä kyselyistä päättäen, joita johtokunta on saanut vastaanottaa useista muista maamme kaupungeista, näkyy asiaa muillakin paikkakunnilla vilkkaasti harrastettavan.

Yksissä neuvoin Waasan kunnallisen virkamiesyhdistyksen kanssa rohkenee sentähden Turun kunnallisen virkamiesyhdistyksen johtokunta kehoittaa Suomen kaupunkien kunnallisia virkakuntia heti ryhtymään yhdistysten perustamiseen kukin paikkakunnallaan sekä valitsemaan edustajia yleiseen kokoukseen, jossa kysymystä keskusliiton perustamisesta näitä yhdistyksiä varten olisi pohdittava. Edustajakokouksessa, joka on aiottu pidettäväksi Tampereella jo tulevan marraskuun puolivälissä, on myös ajateltu ottaa kunnallisten virkamiesten palkkakysymys keskustelun alaiseksi, jota tarkoitusta varten edustajilla pitäisi olla mukanaan selvitys palkkasuhteiden järjestämisestä paikkakunnallansa sekä, mikäli mahdollista, yleisiä ohjeita yhdistyksensä toivomuksista tässä suhteessa.

Mitä tulee edustajien lukuun yleisessä Tampereella pidettävässä kokouksessa, on johtokunta käytännöllisistä syistä rojhennut rajoittaa sen sillä tavoin, että yhdistys saisi lähettää yhden edustajan jokaista aloitettua 25-lukua sisäänkirjoitettuja jäseniä kohti, kuitenkin ei missään tapauksessa enemmän kuin viisi edustajaa.

Johtokunta toivoo viimeistään marraskuun 8 p:nä osoitteella Turun Rahatoimikamari saavansa tietoja vastaperustetuista yhdistyksistä sekä siitä, kuinka monta edustajaa kukin yhdistys on valinnut aiottua yleistä kokousta varten.

Lähempiä tietoja edustajakokouksen ajasta ja paikasta on senjälkeen annettava jokaiselle yhdistykselle.

Turussa, lokakuun 19 p:nä 1918.

Turun kunnallisen virkamiesyhdistyksen väliaikaisen johtokunnan puolesta:

A. KALM

Frans Ljungqvist

ENSIMMÄISTEN PAIKALLISYHDISTYSTEN JA KESKUSLIITON PERUSTAMINEN

Itsenäistyminen 6.12.1917 oli suuri käännekohta Suomen historiassa.

Yhtään virkamiesyhdistystä ei ollut ennen itsenäisyyden alkuvaiheita. Useissa muissa ammattiryhmissä järjestöllinen yhteistoiminta on paljon vanhempaa. Paikallisten yhdistysten syntyyn vaikutti se, että virkamiesten palkka-asia oli muodostunut päivänpolttavaksi kysymykseksi. Rahanarvo oli alentunut tuntuvasti. Oli liityttävä yhteen, jotta voitaisiin tehokkaammin valvoa etuja ja saada korjausta palkkauksen jälkeensä jääneisyyteen.

Ensimmäisen kunnallisvirkamiesyhdistyksen perustivat turkulaiset syksyllä 1918. Turun yhdistykseltä lähti kiertokirje ”kunnallisille virkakunnille Suomen kaupungeissa”. Kirje sai hyvän vastaanoton ja sen seurauksena syntyi kymmenisen yhdistystä. Vaasa oli toinen kaupunki, johon kunnallisvirkamiesyhdistys perustettiin. Myös Pietarsaaren paikallisyhdistys perustettiin ja sitä seurasivat Lahden ja Jyväskylän yhdistykset.

Turun ja Vaasan yhdistykset korostivat myös valtakunnallisen keskusliiton tarvetta.

Suomen Kunnallisvirkamiesyhdistysten Keskusliitto – Kommunala Tjänstemannaföreningarna i Finland Centraförbundet perustettiin Tampereella 7.12.1918. Liiton hallituksen ensimmäinen puheenjohtaja oli fil.maisteri Harald Dahlström Helsingistä. Perustamivuonna Keskusliittoon liittyi 17 jäsenyhdistystä, joissa oli yhteensä noin 700 jäsentä.

Näin keskusliiton 40-vuotishistoriikissa kerrotaan perustamisen ajoista:

”Ajankohta, jolloin Kunnallisvirkamiesyhdistysten Keskusliiton toiminta alkoi, liittyy ensimmäisen maailmansodan ja meidän maassamme sitä seuranneen tuhoisan kansalaissodan jälkeisiin sekaviin aikoihin. Näiden oloihimme monella tavalla vaikuttaneiden tapahtumien seurauksena oli rahamme arvon huomattava alentuminen, mikä seikka luonnollisesti vaikutti lähinnä palkansaajien elintasaan. Suomi ei enää ollut mikään virkamiesten luvattu maa, vaan sen virkamieskunta oli jo silloin joutunut ”palkkakuoppaan”, joskaan tätä myöhemmin paljon viljeltyä sanaa ei silloin vielä tunnettu.

Tässä yhteydessä on kuitenkin heti torjuttava ajatus, että Keskusliitto olisi toiminut näiden kuluneiden 40 vuoden aikana yksinomaan jäsentensä elin-etu parantamiseksi. Liitolla on aina ollut tavoitteena valistus- ja kasvatustoiminta siinä mielessä, että maan kunnallisvirkamieskunta voisi mahdollisimman suurella määrällä olla hyödyksi yhteiskunnalle suorittaessaan sille uskottuja tehtäviä.”

KAJAANIIN YHDISTYS PERUSTETTIIN ENSIMMÄISEN KERRAN JO 1919

Kajaanin kaupungin viranhaltijat olivat hyvin edistyksellisiä, sillä he kokoontuivat perustamaan omaa yhdistystä vain vuosi ensimmäisten paikallisyhdistysten ja keskusliiton perustamisen jälkeen.

Kaupunginkamreerin konttorissa 27.7.1919 klo 2–5 i.p. on ensimmäisen kerran kokoonnuttu ja ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin kamreeri K.H. Arho ja sihteerinä oli monissa tehtävissä toiminut silloin kunnallissihteerin titteliä käyttänyt Pietari F. Kariniemi. Hyvällä käsialalla kirjoitetut pöytäkirjat löydettiin juuri ennen Kajaanin yhdistyksen 20-vuotisjuhlaa vuonna 1959 jostakin arkiston kätöistä. Aiemmin uskottiin alkuajan pöytäkirjojen tuhoutuneen tulipalossa. Pöytäkirjoja oli vain kahdelta vuodelta, toiminta ei oikeastaan päässyt vielä alkamaan.

Perustavan kokouksen päätöksen mukaan yhdistykseen voivat liittyä ainoastaan ne kaupungin virkailijat, joiden päätoimena on kunnallinen virka. Nämä 16 virkailijaa olivat: kaupungin pormestari, lääkäri, vouti, kunnallissihteerä, kamreeri, rahastonhoitaja, notaari, kaksi sairaanhoitajataarta, kätilö, rakennusmestari, taloudenhoitaja, kaksi metsätyönjohtajaa sekä sähkölaitoksen monttööri ja varastonhoitaja.

Vuonna 1919 perustetun Kajaanin kunnallisen virkamiesyhdistyksen tuli sääntöjen mukaan mm. tarjota jäsenilleen oikeudellista turvaa heidän virka-asemassaan, aikaansaada suurempaa vireyttä kunnallisella työalalla sekä valvoa jäsentensä taloudellisia ja muita etuja. Yhdistys toimi vireästi noin vuoden ajan. Jostakin syystä sen toiminta loppui ennen kuin yhdistys oli merkitty yhdistysrekisteriin.

*Ensimmäisen johtokunnan
kokouksen pöytäkirja.*

Pöytäkirja laadittu Kajaanin kaupungin kunnallisen valtuustokokouksen johtokunnan kokouksesta kampuorikortterilla, Kajaanissa vuorokauden 1919 heinäkuun 27 päivänä kello 5 i. p.

§1.

Merkittiin että kokouksesta ohut saapuvilla yhdistyksen puheenjohtaja sekä kaikki neljä varsinaista johtokunnan jäsentä. Pöytäkirjan laati kunnallissihteri Siitari E. Karimainen.

§2.

Johtokunnan varapuheenjohtajaksi valittiin kunnallissihteri E. Karimainen sekä tois-
tuiseksi yhdistettäväksi päätetyn sihterin ja rahastohoitajan toimiaan rahastonhoitaja Antti Perro.

§3.

Johtokunta päätti kassalla kirjotuttaa muutamia kappaleita yhdistyksen pääntöjä ja lähettäjä päännöt Helsinkiin, Keskustalon vakustettaviksi mitään ohjeita ja toimenpiteitä noudattamaan, jotta yhdistyksen perustavissa kokouksissa katsottaisiin tarpeelliseksi.

§4.

Kaupunginvaltuustolle esitettyä anomusehdotukseen teko lisätyt kalliinajaulisain saamisesta jätettiin puheenjohtajain tehtäväksi ja tarkisteluun tämä anomusehdotus kirjattuna t. k. 29 päivä pidettävässä johtokunnan kokouksessa.

Pöytäkirjan vahvustaksi:

Siitari E. Karimainen

*Kaupunkinäkymä yhdistyksen perustamisen ajalta 1940-luvulta.
Kuva: Kainuun Museo*

KAJAANIN KAUPUNGIN VIRKAILIJAT R.Y. PERUSTETAAN 1939

Kajaanin kaupungin nopea kasvu ja talouden paisuminen aiheutti myös kaupungin palkkalistoilla olevan henkilöstön lisääntymistä. Jo vuonna 1920 päätoimisia virkailijoita oli 45 ja 1939 heitä oli 142. Suurimmat henkilöstöryhmät olivat kansakoulun opettajat, kaupungin kiinteistöjen vahtimestarit sekä keskushallinnon johtavat virkailijat. Kaupungin palkkalistoilla oli vuonna 1939 työläisiä 177. Kajaanissa oli tuolloin asukkaita 7877.

Kajaanin kaupungin Virkailijat r.y. perustettiin toukokuun 23. päivänä 1939. Mukana oli 14 viran- ja toimenhaltijaa. He olivat: metsänhoitaja N.S. Arppe, halkovarastonhoitaja O. Juntunen, varastonhoitaja V. Karjalainen, palopäällikkö P.M. Keinänen, puutarhuri O. Koistinen, opettaja K. Laitinen, palomestari A. Manninen, opettaja A. Miettinen, kaupunginsihteeri J. Mikkonen, raatimies E.E. Nordlund, huoltojohtaja V. Piirainen, työnjohtaja R. Salomaa, rakennusmestari K.P. Sankari, eläinlääkäri Y.A.H. Vestenius ja kaupungininsinööri H. Öberg.

Metsänhoitaja N.S. Arppe käytti tilaisuuden aluksi seuraavan puheenvuoron:

Arvoisat läsnäolijat!

”Olemme kokoontuneet tänne neuvotellaksemme siitä, olisiko meidän syytä perustaa Kajaaniin meille kunnallisvirkailijoille oma yhdistyksemme. Niin kuin meistä jokainen tietää on täällä Kajaanissa monta kunnallista virastoa ja laitosta sekä paljon virkailijoita, jotka emme edes tunne toisiamme vaikkakin olemme saman isännän palveluksessa. Tämä johtuu tietysti siitä, että joudumme työskentelemään niin monilla eri aloilla, joilla ei ole mitään kosketuskohtaa toisiinsa. Toivottavaa kuitenkin olisi, että me tuntisimme toinen toisemme ja perehtyisimme eri kunnallishallinnon haaroihin. Tähän antaisi kunnallisvirkailijain yhdistys meille mahdollisuuden, sillä yhdistyksen tarkoituksena olisi herättää yhteensuuluvaisuuden tunnetta meidän kunnallisvirkailijoiden keskuudessa ja aikaansaada harrastusta kunnallisiin asioihin, myöskin siis niihin, jotka eivät kuulu suoranaisesti itse kunkin virkaan ja toimeen. Samalla olisi yhdistyksellä myöskin tehtävänä valvoa jäsentensä taloudellisia ja muita heidän virkojensa yhteydessä olevia etuja ja velvoitteita.”

Metsänhoitaja N.S. Arppe, yhdistyksen ensimmäinen puheenjohtaja.

Kuva: Kainuun Museo

N.S. Arppe oli laatinut sääntöehdotuksen, jossa hän käytti mallina muiden kaupunkien kunnallisvirkailijayhdistysten sääntöjä.

Syyt yhdistyksen perustamiseen olivat suurelta osin samanlaisia kuin vuonna 1919. Perustavassa kokouksessa hyväksyttiin säännöt, jotka muistuttivat paljon 1919 hyväksyttyjä sääntöjä. Yhdistys merkittiin yhdistysrekisteriin aikana, jolloin monet jäsenet oli jo kutsuttu ylimääräisiin kertausharjoituksiin. Seurannut sota-aika aiheutti sen, että yhdistyksen toiminta lamaantui pitkäksi ajaksi.

Johtokunnan 1946 jälkikäteen laatima toimintakertomus on seuraavassa suorana lainauksena, väliotsikot on lisätty tätä historiikkia kootessa:

"KAJAANIN KAUPUNGIN VIRKAILIJAT R.Y:N TOIMINTAKERTOMUS VUOSILTA 1939–1945

Kajaanin kaupungin Virkailijat r.y. perustettiin toukokuun 23. päivänä 1939 pidetyssä kokouksessa. Toimihenkilöt valittiin vuodeksi 1939, mutta kun yhdistyksen vuosikokouksia ei ole poikkeusolojen vuoksi ja ehkäpä johtokunnan aikaansaamattomuudenkaan takia sen jälkeen pidetty, on edellä mainittu vaali ollut voimassa tänne saakka. Yhdistyksen toiminta on tänne saakka ollut verrattain vähäistä. Jotain on kuitenkin vuosien mittaan tehtykin, josta mainittakoon seuraavaa:

Autetaan pahimmassa hädässä olevia

Hermosodan alettua vuoden 1939 lokakuun alkupuolella, kokoonnuttiin varsin runsaslukuisena kaupungintalon juhlasaliin neuvottelemaan niistä toimenpiteistä, joihin kaupungin viran- ja toimenhaltijain olisi tilanteen johdosta ryhdyttävä. Neuvottelun tuloksena oli, että päätettiin miehissä ja naisissa merkitä valtion liikkeelle laskemaa maanpuolustuslainaa sekä luovuttaa kuukausittain palkasta jokin summa vähävaraisten reserviläisten ja evakuoitujen perheiden avustamiseksi. Maanpuolustuslainan oblikatioita merkittiin kaikkiaan 69.200 mk:n arvosta, ja avustustarkoituksiin kerättiin viran- ja toimenhaltijoiden keskuudessa 26.000 mk, mikä summa jaettiin Vapaan Huollon kautta apua tarvinneille. Summat eivät ole tosin suuret, mutta ottaen huomioon, että marka vastasi silloin neljää nykyistä markkaa, oli toimenpiteellä kuitenkin oma merkityksensä.

Palkkakysymyksistä 1940

Yhdistyksen kokouksessa 13/12-1940 käsiteltiin m.m. viran- ja toimenhaltijain palkkakysymystä, koska elinkustannukset olivat jo siihen mennessä huomattavasti nousseet, mutta virkailijain palkat olivat edelleen siinä, millaisiksi ne oli v:n 1938 alusta lähtien järjestetty. Päätökseksi tuli, että tehtiin kaupunginhallitukselle esitys, että palkkoja korotettaisiin vähintään 12.000 mk:n vuosipalkkaan saakka 40 %, 12.000 - 48.000 mk:n välillä 20 %, 48.000 - 60.000 mk:n välillä 15 % ja palkoissa yli 60.000 mk vuodessa 10 %.

(Rahanarvon kerroin 2008 vuoden lopussa verrattuna 1940 vuoteen on 0,3762, historiikin kokoajan huomautus.)

Samalla ilmoitettiin, että jos korotukset edellä mainitunlaisina myönnettäisiin, 1/1-1938 lähtien myönnettyt I:t kalliinajanlisät voitaisiin poistaa. Ehdotus ei kuiten-

kaan saanut sellaisenaan kaupunginhallituksen ja -valtuuston hyväksymistä, vaan virkailijoille myönnettiin 1/1-1941 lähtien n.s. uutta kalliinajanlisää 24.000 mk:n vuosipalkkauksiin saakka 200 mk kk:ssa, mutta 150 mk kk:ssa, jos rahapalkan lisäksi oli luontaisetuna asunto ja 100 mk kk:ssa, jos luontaisetuna oli täysi ylöspito.

Henkilökunnan ja konttorikoneiden lisäystoive

Samassa kokouksessa kiinnitettiin kaupunginhallituksen huomiota siihen, että virastojen ja laitosten henkilökuntaa lisättäisiin, jotta useille virkailijoille erittäin rasittaneiksi käyneitä ylitöitä voitaisiin vähentää, ja että toimistoihin y.m. hankittaisiin siinä määrin työvälineitä, m.m. konttorikoneita, ettei ainakaan niiden vähyys aiheuttaisi ylitöitä, kuten oli todettu jossain määrin tapahtuneen. Vaikkakaan ylitöistä ei yleensä oltu suoritettu virkailijoille siihen aikaan saakka eikä sen jälkeenkään korvauksia, esitys ei johtanut tuloksiin.

Marraskuun 8 päivänä 1940 pidettiin kaupungintalon juhlasalissa yhteinen illanvietto, jossa metsänhoitaja Arppe puhui, kaupunginlääkäri Veikko Pajari johti yhteislaulua, raatimies Nordlund esitti varjokuvia vanhasta Kajaanista j.n.e. Lisäksi juotiin maukkaat kahvit; kahvia oli vielä silloin samoin kuin nyt taasen.

Sodan aikana ei kokouksia

Sitten seuraa vuosikausia kokouksetonta aikaa. Syy siihen lieenee pääsääntöisesti vuosien 1941 - 1944 sodan, jonka aikana, kaikilla olivat kädet täynnä kaikenlaista muuta touhua, ettei aikaa riittänyt kuin sellaisiin kokouksiin, jotka olivat aivan pakollisia. Tämä on ollut yleinen ilmiö muistakin yhdistyksistä puheen ollen.

Huoltokonttoria toivotaan

V:n 1943 syksyllä on johtokunnan toimesta kiinnitetty kaupunginhallituksen huomiota pariin virkailijoita koskevaan kysymykseen, nimittäin kunnallisen huoltokonttorin perustamiseen ja siihen, että kaupunki suorittaisi myös viran- ja toimenhaltijoiden puolesta kansaneläkemaksut samoin perustein kuin työntekijöiden osalta. Mitä ensinnäkin huoltokonttorin perustamiseen tuli, niin oli sellaisia perustettu useihin keskikokoisiin ja kokonsa puolesta Kajaaniinkin verrattaviin kaupunkeihin. Ne olivat osoittautuneet kaupungin palkkalaisille erittäin hyödyllisiksi, koska huoltokonttorin avulla oli vähällä vaivalla jaettavissa erilaiset menot, kuten korot, vakuutukset y.m. ympäri vuoden suoritettaviksi. Huoltokonttori ei kuitenkaan päässyt vielä v:n 1944 alusta käyntiin, koska tarkoitusta varten ei tullut määrärahaa kaupungin v:n 1944 talousarvioon.

Kansaneläkemaksuja olivat joutuneet valtion, kuntain ja seurakuntain virkailijat maksamaan prosentuaalisesti puolta enemmän kuin esim. työntekijät ja yksityisten työnantajain palveluksessa olevat virkailijat. Tämän epäkohdan poistamiseksi yhdistyksen taholta esitettiin kaupunginhallitukselle, että kaupungin varoista suoritettaisiin k.o. maksut virkailijain puolesta samoin perustein kuin työläisten osalta. Asia järjestyi sitten v:n 1944 alussa eduskunnan säätämällä lainmuutoksella.

Esitetään viran- ja toimenhaltijoille samaa palkkojen korotusta kuin työntekijöille

V. 1944 marraskuun 5 päivänä pidettiin yhdistyksen kokous Raatihuoneella palkkauskysymyksen johdosta, koska palkkaus elinkustannusten jatkuvan nousun takia oli käynyt usealle viran- ja toimenhaltijalle riittämättömäksi. Lisäksi siihen oli antanut aiheen se, että vaikka kaupunginvaltuuston 14/12-1942 tekemällä päätöksellä oli viran- ja toimenhaltijain sekä työntekijäin kalliinajanlisien suhteen hyväksytty samantaiset perusteet, jotka nojautuivat Valtioneuvoston aikanaan antamiin määräyksiin, oli valtuuston 23/9-1944 tekemällä päätöksellä korotettu yksipuolisesti työntekijäin palkkoja erilaisin määrin, joista lisäksi työnjohdolle oli myönnetty oikeus korottaa vielä 10 % erikoistapauksissa asianomaisten työntekijäin palkkoja. Kokous päätti esittää, että viran- ja toimenhaltijain palkkoja korotettaisiin samassa suhteessa, kuin mitä oli korotettu työntekijöille. Samalla uudistettaisiin aikaisemmin tehty esitys, että virkailijoille 1/1-1938 lähtien myönnetty I:t kalliinajanlisät, jotka oli yleisesti tunnustettu peruspalkan luontoisiksi, liitettäisiin asianomaisten peruspalkkoihin. Vielä päätettiin esittää, että järjestettäessä virkailijain palkkoja, niitä verrattaisiin toisissa kaupungeissa vastaavista tehtävistä maksettaviin palkkoihin, kuten oli työntekijäin palkkain suhteen menetelty. Esitys aiheutti kuitenkin vain sen, että virkailijoille myönnettiin 1/1-1945 lähtien ylimääräistä kalliinajanlisää 200 mk henkeä kohden kuukaudessa. Palkkaky-symys tuli sitten, kuten muuallakin, uudelleenjärjestelyn alaiseksi, ensin 1/5-1945 ja sitten 1/6-1945 lähtien, ollen viimeksi esillä kaupunginvaltuuston 24/7-1945 pidetyssä kokouksessa, jolloin hyväksytyt palkankorotusperusteet lukuun ottamatta kansakoulun-opettajia ovat edelleenkin virkailijoihin nähden voimassa. Sen sijaan eri työntekijäryhmien palkkoja on siitä lähtien tarkistettu.

Samassa kokouksessa 5/11-1944 päätettiin kaupunginhallitukselle uudelleen esittää kunnallisen huoltokonttorin perustaminen v:n 1945 alusta. Tehty esitys johtikin siihen, että huoltokonttori pääsi toimimaan 1/1-1945 lähtien. Sen käyttäjiä ei ole ensimmäisenä vuotena ollut niin paljon kuin olisi ollut suotavaa, mutta toivottavasti käyttäjien määrä vuosittain lisääntyy.

Yhdistyksen raha-asioista mainittakoon, että sillä on ollut tähän mennessä tuloja 915 mk ja menoja mk 413:25, joten säästö on mk 501:75, mikä on talletettu Helsingin Osakepankkiin.

Sodan jälkeen katse tulevaisuuteen

Niin kuin edellä kerrotusta selviää, yhdistyksen toiminta on tähän mennessä ollut varsin vaatimatonta. Kun nyt rauhanomaisten olojen palauduttua muukin yhdistystoiminta näyttää elpyvän, on aihetta olettaa, että kaupungin virkailijainkin yhdistyksen toiminta virkistyy. Siihen on moniakin syitä, kuten esim. virkailijain palkkauskysymys, joka edelleen näyttää kaipaavan virkailijain oman yhdistyksen taholta valppautta, jotta myöskin viran- ja toimenhaltijoita palkankorotuksin muistettaisiin. Mutta yhdistyksellä olisi ehkä muitakin toimintamuotoja, kuten säännötkin edellyttävät. Niinpä olisi kenties aihetta järjestää vaikka harvoinakin, yhteisiä neuvottelu- ja virkistystilaisuuksia. Varsinkin alkavaa kesäkautta ajatellen kai voitaisiin ryhtyä suunnittelemaan esim. yhteisiä virkistys- ja tutustumismatkoja sekä Kainuuseen että johonkin lähikaupunkiin.

Kajaanissa, huhtikuun 9. p:nä 1946.

Kajaanin kaupungin Virkailijat r.y.

Johtokunta.

N.S. Arppe

J. Mikkonen

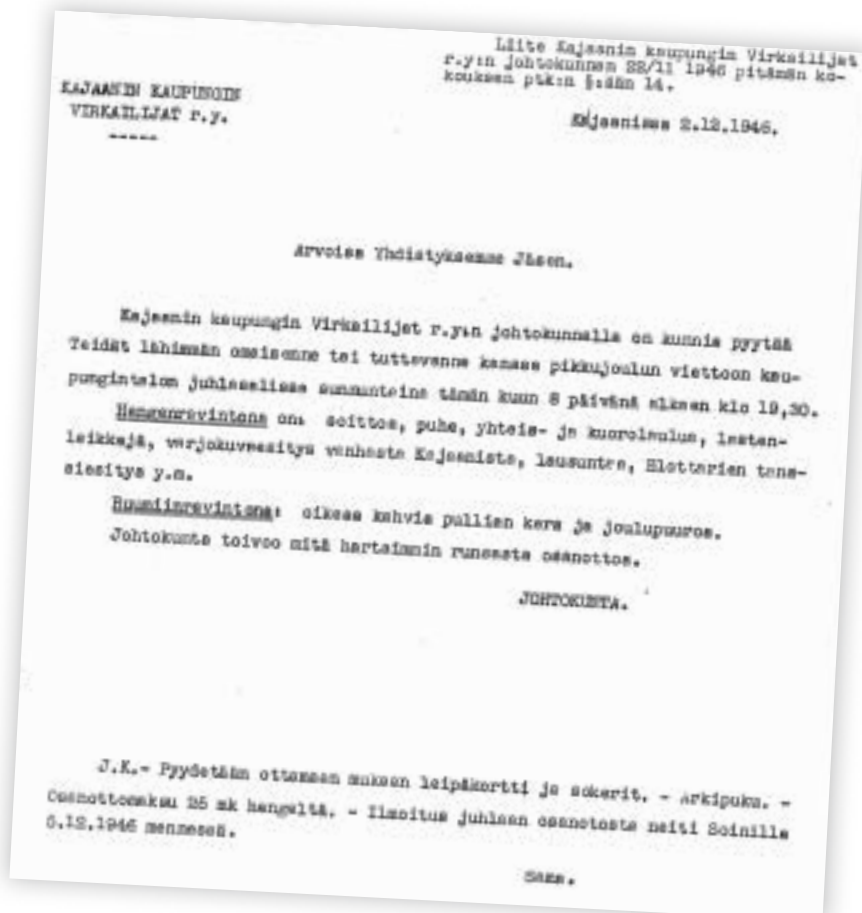
UUTEEN ALKUUN VUONNA 1946

Yhdistyksen toiminta aloitettiin tavallaan uudelleen 16.4.1946 pidetystä vuosikokouksesta lähtien. Vuoden lopussa oli 128 täysinmaksanutta jäsentä, jäsenhankinnassa kunnostautui erityisesti rahatoimiston konttoristi Sirkka Soini.

Kunnallisvirkamiesliitolle lähetettiin hakemus yhdistyksen liittymiseksi liittoon. Hakemus hukkaantui, mutta se uusittiin ja Kunnallisvirkamiesliitto hyväksyi kokouksessaan 22.3.1947 Kajaanin kaupungin Virkailijat r.y:n jäsenekseen.

Illanvietto pikkujoulun merkeissä

Johtokunta päätti kokouksessaan 22.11.1946 n.s. pikkujoulun järjestämisestä yhdistyksen jäsenille lähimpine omaisineen tai tuttavineen. Ohjelma suunniteltiin seuraavanlaiseksi:

26 III 1947

KUNNALLISVIRKAMIESLIITTO R. Y.

Osoite: Kaupungintie, P. E. Laitanenkatu 15-13

Helsinki, 22 p:nä maalisk. 1947.

N:o 131.

Liite Kajaanin kaupungin Virkailijat r.y.
johtokunnan 26/3 1947 pitämän kokouksen
pötk:n §:ään 17.

Kajaanin kaupungin Virkailijat r.y.

Kunnallisvirkamiesliitto tiedottaa, että sen lisäetty
hallituksen maaliskuun 22 päivänä 1947 pitämässään kokouk-
sessa hyväksynyt yhdistyksenne Kunnallisvirkamiesliiton jä-
seneksi. Liitto toivottaa yhdistyksellenne menestyksellistä
toimintaa ja hyvää yhteistyötä liiton kanssa.

Valtiomurtoon hyväksytty Kunnallisvirkamiesliitto
r.y:n neuvottelukelpoiseksi Kajaanin kaupungin ja virkamies-
ten alaisissa ja keskeisissä kysymyksissä ilmoitetaan, et-
tä yhdistyksenne hoitaa tämän neuvotteluoikeuden Kajaanin
kaupungin kanssa. Tämä on tällä päivämäärällä myöskin il-
moitettu Kajaanin kaupunginhallitukselle.

Kunnioitteen:

Jarl Hyman.

Asiamies.

Flyygelinsoittoa, rva Lahja Kapiainen

Puhe, yhd. puheenjohtaja Arppe

Yhteislaulua, järjestää op. Heimo Niemi,
joka samalla toimii illanvieron kuuluttajana.

Kuorolaulua, opettajain kuoro

Lastenohjelmaa, Lönnrotin koulun oppilaat
Varjokuvaesitys vanhasta Kajaanista,
raatim. E.E.Nordlund ja op. Toivo Komulainen

Lausuntaa ja juttuja, op. Kalle Laitinen

Elottarien tanssi- ja voimisteluesitys,
järj. rva Kerttu Niemi

Lopuksi tanssia, mitä varten soitto
päätettiin järjestää kustannusten välttämiseksi
grammofonin ja radion avulla.

Kuva: Kainuun Museo

Vuonna 1947 pidettiin useita yleisiä kokouksia palkantarkistusesitysten vuoksi ja kaupungin päättäjille annettiin tiukat vastausajat sekä laadittiin myös palkkaluokittelu.

Kaupunginhallituksen suhtautuminen entistä myönteisempää

Kaupunginhallitukseen saatiin läheisempi kosketus ja huomioitava onkin, että hallitus pyysi yhdistyksen johtokuntaa laatimaan palkkausluokitusehdotuksen, jonka pohjaksi otettiin Kunnallisvirkamiesliitosta tullut luokitusehdotus. Johtokunta piti asiasta useita kokouksia ehdottaen monia muutoksia palkkakuoppiin jääneiden virkailijoiden kohdalle. Edelleen otettiin yhteys kaupunginhallitukseen indeksilisten maksamisesta virkailijoille, joka asia myöskin saatiin onnelliseen päätökseen, tosin jonkin verran kärsivällisyyttä vaatineen odotuksen jälkeen. Palkkakuoppiin jääneiden virkailijoiden palkkauksen korjauksesta on tehty esitys, jota tosin vielä ei kaupunginhallituksen ja valtuuston puolesta loppuun käsitelty. Tyydytyksellä on kuitenkin pantava merkille, että yhdistykseemme on kaupunginhallituksen puolelta alettu suhtautua myönteisemmin.

Yhdistys järjesti jäsenilleen 12. - 13.6. kesäretkeilyn, jonka johtajana toimi opettaja Kalle Laitinen erittäin onnistuneesti. Reitti oli seuraava: Lähtö Kajaanista Mäntynurmen kautta Iisalmeen, sieltä Peltosalmelle ja Maaningalle sekä Tuovilanlahteen, jossa yövyttiin ja seuraavana päivänä matka jatkui Siilinjärvelle, jossa tutustuttiin

Piirimielisairaalaan sekä Tarinaharjun parantolaan ja palattiin Kajaaniin, retkelle osallistui vain 14 jäsentä.

Pöytäkirjat hävisivät yli 20 vuodelta

Yhdistyksen arkistossa ei ole vuosikokousten eikä johtokunnan kokousten pöytäkirjoja vuosilta 1948 - 1972. Toimintakertomuksia ei ole 1949 - 1955. Asiakirjat olivat silloisen kaupungin virastotalon, nykyisen teatteritalon, vintillä tallessa. Kesällä pidetyssä palotarkastuksessa määrättiin kaikki paperit siirrettäväksi pois vintiltä ja silloin hävisivät yli 20 vuoden pöytäkirjat. Joitakin tietoja Kajaanin yhdistyksen toiminnasta tältä ajalta on löytynyt KVL:n 40-vuotishistoriikista.

KAJAANIN KUNNALLISVIRKAMIES- YHDISTYKSEKSI 1950

Jälleenrakentamisen kymmenluku vaikutti Kajaaniin ja sitä myötä myös kaupungin työntekijöihin. Vuonna 1950 muutettiin yhdistyksen säännöt ja nimeksi tuli Kajaanin Kunnallisvirkamiesyhdistys.

Riitta Sihvonen kuvaa hyvin osuvasti ja elävästi tämän ajan toimistotyötä kaupungin hermokeskuksessa, kaupunginkansliassa.

”Elettiin vuotta 1952, kun allekirjoittanut astui Kajaanin kaupungin palvelukseen. Palkkakin oli huikeat 10.500 markkaa. Kaupunki oli hyvin paljon erilainen kuin tämän päivän Kajaani. Rakennukset olivat pääasiassa matalia puurakennuksia, joten kaupunkikuva oli ihan toisenlainen. Kaupunkilaiset melkein poikkeuksetta tunsivat toisensa ainakin ulkonäöltä. Asukasluku oli noihin aikoihin siinä 12.000 tienoilla. Elämä oli jotenkin värikkäämpää monessa suhteessa nykyaikaan verrattuna.

Kadulla näki tosi persoonallisuuksia, kuten Mankisen Ollin hevoskaakkinsa kanssa, Klaara Saloniuksen keppeineen ja monta muuta, puhumattakaan meidän värikkäistä luottamusmiehistä. Valtuustossakin kukki siihen aikaan vielä huumori, vaikka talous oli yhtä tiukalla kuin nytkin on. Esimerkkipersoonana mainitsen eversti Harry Anderssonin, joka hyväryhtisenä kookkaalla olemuksellaan ja syvällä rintaäänellä tuli huomatuksi niin kadulla kuin kokouksissa. Eräässä valtuuston kokouksessa hän tokaisi puheenvuorossaan kuunneltuaan erään kollegansa tulisieluisen palopuheen, ”että kuulehan Erkki, jos ruudin keksiminen olisi ollut sinun ja minun varassa, niin jousipyssyllä täällä vielä ammuttaisiin”. Monia muita värikkäitä persoonia pitivät senaikaiset valtuustot sisällään ja kokouksetkin olivat jopa hauskoja. Jos olivat luottamusmiehet persoonallisia, niin olivat työtoveritkin sitä.

Sota-ajan säästäväisyys oli monelle vanhalle työntekijälle jäänyt veriin niin, että kaikessa piti säästää. Siihen aikaan käytettiin vielä Akvilan mustetta ja Suomi-teriä diarioiden nissa ja kirjanpidossa. Arvostettu pääkirjanpitäjämme Hilja Tolonen oli niin tarkka, että uutta kynänterää ei saanut, ennen kuin hän tarkisti sen, että vanha terä todella oli käyttökelpoton. Kun hän jäi eläkkeelle, niin hänen seuraajansa Sirkka Soini löysi edeltäjänsä kaapista kahden kilon paperipussillisen käytettyjä kynänteräitä. Ne oli talle-

Elokuinen päivä vuonna 1962 Kaupungintalon pihalla. Kaupunginkanslian tytöt asennossa. Vasemmalta Ritva Rautiainen, Paula Vainio ja Riitta Sihvonen.

Kuva silloisesta kaupungintalosta nykyisestä teatteritalosta. Kuva: Kainuun Museo

tettu ehkä tulevaa käyttöä varten. Samaa säästäväisyyttä noudatettiin kansliassakin. Esimerkiksi kaupunginhallituksen esityslistat kirjoitettiin vahakselle ja monistettiin käsikäyttöisellä monistuskoneella, ja touhu oli tosi suttuista joskus, kas kun ei saanut tuhlatua vahaksia, vaan jos jäi vahaksesta tyhjää häntää vaikka parikymmentä senttiä, se piti leikata pois ja liimata makulatuuripaperia sen tilalle. Senhän kyllä arvaa mitä siitä seurasi sitten, kun piti monistaa useita kymmeniä kappaleita. Häntä tietysti irtosi liimauksesta ja suttua tuli. Siinä sitten taiteiltiin uutta häntää vahakseen ja hiukan joskus manaillenkin jatkettiin monistusta. Kaikki talteen otetut vahaksenpalat käytettiin yhteen liimaillen seuraavaa listaa tehdessä.

Meikäläinen toimi muuten silloin kääntäjänäkin aina joskus, nimittäin kirjekuorten kääntäjänä. Saapuneen postin kirjekuoret talletettiin ja käännettiin käytettäväksi uudelleen. Se oli niukkasbudjettia se.

Kaupungintalona oli siihen aikaan nykyinen teatteritalo. Teatterisalin paikalla oli kaupungintalon juhlasali ja kaupunginkassan paikalla on nykyään WC. Liekö enteillyt tulevaa kassatilannetta? Talon toisessa päässä oli kaupunginkansliana yksi pieni huone sekä kaupunginjohtajan ja kaupunginsihteerin huoneet ja lisäksi vielä sosiaalitoimiston kanslia ja sosiaalijohtajan huone. Sosiaalitoimiston muutettua pois tuli tilalle tekninen virasto. Eipä sitä silloinkaan liikoja tiloja ollut. Teknisen viraston muutettua sitten pois entiselle Lönnrotin koululle jäivät tilat kokonaan kaupunginkanslian käyttöön. Siinä vaiheessa tuli jo kansliaan kanslias sihteeri, joten kanslian ja rahatoimiston yhteinen henkilömäärä kaupungintalolla oli 14 henkeä.

Vaikka kiirettä oli ja henkilökuntaa vähän, niin palvelun laadussa ei tingitty. Kyllä meille tulikin paljon myönteistä palautetta. Kun mitään kopiokoneita ei ollut, kaikki kirjeet ja asiakirjat, joista piti lähettää tieto johonkin toiseen virastoon, jäljennettiin

hiilipaperin kanssa koneella useana kappaleena. Muun muassa kaupungin talousarvio kirjoitettiin hallituskäsittelyä varten kahteen kertaan läpilyönteinä. Kahteen kertaan sen vuoksi, kun kerralla ei saanut kuin kuusi kappaletta, joista niistäkin viimeinen oli melko himmeä. Olihan siinä kirjoittamista, kun sivuja tuli noin 100. Sitten vielä talousarvion perustelut kirjoitettiin myös, niitä tuli noin 60 sivua. Istuttiin usein talousarvion valmisteluissa. Valtuustokäsittelyä varten talousarvio sitten painettiin Kainuun Sanomain kirjapainossa.

Kaupunginjohtajana toimi varatuomari Jaakko Sopala ja hänen jäätyään eläkkeelle siirtyi silloinen kaupunginsihteeri, varatuomari Heikki Komulainen, kaupunginjohtajaksi. Hän oli hyvin huumorintajuinen, mutta joskus hiukan kärsimätön, jos ei heti hoksannut, mitä hän tarkoitti. Joskus hän innostui pitämään tietokilpailuakin Vainion Paulalle ja allekirjoittaneelle. Kysymykset liikkuvat urheilusta tähtitieteeseen ja kaikkeen siltä väliltä. Jos sitten ei jotakin tiennyt, niin hän saattoi sanoa: ”Sulkekaapas ovi ulkopuolelta.”

Saattoi hän joskus tulistua siinä määrin, että sivullista hymyilytti, jos ei itse ollut tulistuksen kohteena. Kerrankin, kun hänellä oli jokin kiireinen neuvottelu meneillään, puhelin soi ja langan toisessa päässä nuori neito tiedusteli, että ”onkohan kaupungintalolla tänään tanssit”. Silloin kyllä Heikin naama punehtui kiukusta ja taisipa tulla luurin sulkemisen jälkeen ärräpäitäkin. Tuohon aikaan kaupungintalon juhlasalissa pidettiin tanssiaisia ym. tilaisuuksia. Neito varmaankin luuli, että kyllä kaupunginjohtaja tietää.”

Yhdistyksen pikkujoulussa kaupungintalon juhlasalissa joskus 50-luvulla. Puuoropuhetta pitää palopäällikkö Hemmi Vimpari. Tonttuina vas. Eeva Syvävirta ja Kaarina Koskelo.

Virkistystoimintaa ja palkkaneuvotteluja

Tietokatkon jälkeen arkistot kertovat vuonna 1956 seuraavaa:

Yhdistyksen puheenjohtajana toimi kaupunginsihteeri, varatuomari Heikki Komulainen ja johtokuntaan kuuluivat pormestari Heikki Lehto, metsänhoitaja Tapio Toivila, rakennusmestari Johannes Virkkunen ja kassanhoitaja Eila Kokkonen sekä varajäseninä rehtori Heikki Kivelä ja palopäällikkö Hemmi Vimpari. Sihteerinä toimi 22.3.1956 alkaen kanslia-apulainen Paula Vainio ja rahastonhoitajana rouva Sinikka Vesanen.

Hiihtokilpailut järjestettiin loistavalla kelillä. Matka oli 8,5 km. Naisten kilpailun voitti metsäkonttorin Sirkka Alkio ja miesten kilpailun metsäkonttorin Emil Mikkonen, joka sai kolmannen ja lopullisen kiinnityksen Kajaanin Seudun Osuuskassan lahjoittamaan kiertopalkintoon. Hiihtokilpailuun osallistui 23 miestä ja 10 naista.

Syyskuussa oli suurottelu Iisalmi - Kajaani jalkapalloilussa. Tuloksena oli tasapeli. Kevätretki tehtiin rautateitse Kuopioon, jonne tuli myös Mikkelin Kunnallisvirkamiesyhdistys. Ohjelmassa oli illalliset ja tanssit ja seuraavana päivänä tutustuminen mm. Lastenlinnaan ja Puijoon. Syksyllä tehtiin toinen retki, se suuntautui Kolille parhaimpaan ruska-aikaan. Perinteisesti vietettiin pikkujoulua kaupungintalon juhlasalissa. Kaupunki oli myöntänyt pikkujoulun järjestämiseen 15.000 markan suuruisen avustuksen.

Jatkettiin neuvotteluja palkka-asioissa kiintopistejärjestelmän toteuttamiseksi myös Kajaanin kaupungissa. Kaupunkiliiton palkka-asiainneuvosto oli antanut asiaa suosituksen neuvoteltuaan aloitteen tekijän, Kunnallisvirkamiesliiton, kanssa. Yhdistys teki kaupunginhallitukselle oman ehdotuksensa edellä mainitun suosituksen perusteella noudattaen suosituksen ainakin alarajaa. Kaupunginvaltuusto käsitteli asian kesäkuussa ja saatiinkin useiden viranhaltijoiden kohdalle tyydyttävä ratkaisu. Muutamien viranhaltijoiden palkkauksesta tehtiin vielä uusi anomus, joka osittain tuottikin tyydyttävämmän ratkaisun. Yhdistyksen jäsenmäärä oli vuoden lopussa 77.

Kaksikymmentä vuotta toimintaa täyteen

Puheenjohtajana oli edellisvuonna aloittanut pormestari Heikki Lehto, joka piti hyvää huolta yhdistyksestä ja sen jäsenistä. Johtokuntaan kuuluivat juhluvuonna rakennusmestari Johannes Virkkunen, metsänhoitaja Tapio Toivila, diplomi-insinööri Jorma Ylätalo, toimistoapulainen Sinikka Vesanen ja varajäseninä insinööri Kauko Ahti ja palopäällikkö Hemmi Vimpari.

Juhlavuonna oli runsaasti myös vapaa-ajantoimintaa:

Hiihtokilpailut pidettiin kilpa- ja prosenttihiihtona hiihtomäeltä Haukilammelle. Oli pienoiskivääriammuntakilpailut, joihin jäsenet osallistuivat kahdella joukkueella. Pidettiin myös lentopalloharjoituksia. Tehtiin retki Hepoköngäälle, puolukkaretki Haukilammen maastoon ja kuusenhakuretki Kilolammen maastoon. Kilolammen kämpä savusaunoineen saatiin kesän ajaksi käyttöön jäsenten kesän viettopaikaksi.

Yhdistyksen 20-vuotisjuhlakassan kartuttamiseksi oli metsäkonttorin toimesta järjestetty jäsenille työretki 1.5. ja 11.5. metsän kulottamiseen. Monille osallistujille kulutus oli aivan uusi kokemus.

Pikkujoulu pidettiin kaupungintalolla hauskan ohjelman ja puurojuhlan merkeissä.

Palkka-asiaa käsiteltiin kertomusvuonnakin. Kaupunginvaltuustossa hyväksyttiin viranhaltijoille 275. 3 %:n, kuitenkin päätoimisille vähintään 1.350 markan suuruinen korotus kuukaudessa, jotka korotukset oli päätetty maksaa vuoden alusta lukien.

Jäsenmäärä oli vuoden alussa 87.

Vuosijuhlat

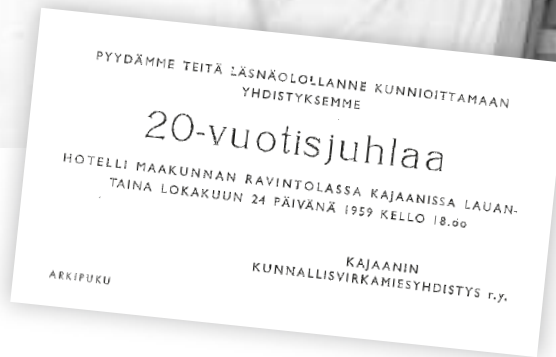
Toiminnan 20 vuotta juhlittiin 24.10.1959 hotelli Maakunnan ravintolassa. Jäsenet osallistuivat runsaslukuisesti juhlaan ja sitä kunnioitti läsnäolollaan myös kutsuvierasjoukko. Aluksi laulettiin yhteisesti Nälkämaan laulu ja sitten seurasi viulumusiikkia. Tervehdyspuheen piti yhdistyksen puheenjohtaja Heikki Lehto.

Pormestari Heikki Lehto on yhdistyksen pitkäaikaisin puheenjohtaja 1958-70.

20-vuotisjuhlat v. 1959.

Ohjelmassa seurasi pianomusiikkia ja lauluesitys. Illan esitelmän piti rehtori Felix Ahonen. Hän käsitteli kunnallishallintoa viime vuosisadalla erityisesti kaupunginviskaalien ja virkamiesten näkökulmasta. Kunnallisvirkamiesliiton puheenjohtaja Eero Rönkä esitti liiton onnittelut ja korosti sitä tapaa, jolla yhdistys on täällä asioita hoitanut. Yhteishengen symboliksi hän jätti yhdistykselle pienoisstandaarin. Sitten oli onnittelujen vuoro. Vielä kuultiin lauluesitys. Juhlapäivällisen jälkeen ilta jatkui tanssin merkeissä.

Seuraavana päivänä kutsuvieraat vietiin Haukilammen kämpälle savusaunaan.

Runsaasti retkeilytoimintaa Kajaanissa

KVL:n 40-vuotishistoriikissa kuvataan Kajaanin yhdistyksen toimintaa 1958 näin.

”Kajaanin Kunnallisvirkamiesyhdistys on pian 20-vuotias, sillä se perustettiin v. 1939. Yhdistyksen perustamiseen ja alkuvaiheisiin liittyvät asiakirjat tuhoutuivat valitettavasti Kajaanin kaupungintalon tulipalossa helmikuussa 1940, joten näistä seikoista perustuvat tiedot perustuvat yksinomaan muistamisen varaan. Perustamisvuonna oli yhdistyksessä jäseniä 39, tällä hetkellä 85.

Taistelu palkkausasioissa on kuulunut Kajaaninkin yhdistyksen ohjelmaan koko sen elinajan. 1940-luvun lopussa Kajaani oli muihin kaupunkeihin nähden sellaisessa kummallisessa asemassa, että siellä oli oma palkkaluokituksensakin, joten vertailuja ei voitu riittävässä määrin suorittaa muiden kaupunkien virkamiesten palkkaukseen nähden.

Mainittakoon vielä, että Kajaani oli maamme viimeisimpiä kaupunkeja, joka ryhtyi maksamaan viranhaltijoilleen viisi ikälisää, Kajaanissa ikälisien määrä oli 3 x 5 %, kun se yleensä muualla oli 5 x 5 %.

Yhdistyksen toiminnan kohokohtina ja tavallaan suolana ovat olleet eri vuosina tapahtuneet matkat ja retkeilyt. Liikunnan harrastus on ollut huomattavana yhdistävänä tekijänä yhdistyksen toiminnassa.”

Kuopiolaiset ja oululaiset Kajaanin yhdistyksen vieraina Haukilammella v. 1957.

KULTAINEN 60-LUKU

Kajaani kasvoi ja muuttui valtavasti 60-luvulla. Saatiin Kainuun Prikaati, Kainuun keskussairaala ja toinen silta Kajaaninjoen yli Lönnrotinkadun jatkoksi. Maalta-muutto lisääntyi ja tarvittiin paljon uusia asuntoja.

Kunnallisvirkamiesliiton toimintaa ja tuloksia

Kunnallisvirkamiesliiton toiminnan kannalta suurina kysymyksinä on erityisesti kirjattava muistiin heinäkuun 1. päivänä 1964 voimaan astunut uusi kunnallinen eläkejärjestelmä, kesäkuun 23. päivänä 1966 ensimmäisen kerran allekirjoitettu kuukausipalkalla olevaa henkilöstöä koskeva työehtosopimus sekä kesäkuun 1. päivänä 1968 tapahtunut siirtyminen 40-tuntiseen ja keskimäärin 5-päiväiseen työviikkoon.

Kajaanin yhdistyksessäkin vilkasta

Yhdistyksen jäsenmäärä kasvoi kymmenvuotiskaudella 1959 - 1969 yli 40 %. Valokuvauskerhotoiminta jatkui, opettajana toimi asennustarkastaja U.J. Pietilä. Pohdimolammella pidetyille opinto- ja virkistyskursseille osallistuivat myös muutamat jäsenet. Kulotuksella hankittiin yhdistykselle rahaa ja toimintavuoden päätteeksi järjestettiin juhlia.

Tärkeäksi asiaksi muodostui palkankorotusasia. Kaupunginvaltuusto hyväksyi 1962 käyttöön otettavaksi Kaupunkiliiton suositteleman palkkataulukon, ikälisät lasketaan 3-vuotiskausittain viitenä erillisenä ikälisänä ollen se kahtena ensimmäisenä 3-vuotiskautena 5 % ja kolmena viimeisenä 3-vuotiskautena 6 % peruspalkasta, joten kaikkien ikälisien yhteismäärä on 28 % peruspalkasta.

Oma kesämökki Karankajärven rannalta

Kesämökin hankinta vuonna 1963 oli 60-luvun suuria tapauksia. Kauppahinta oli 8500 markkaa. Kauppaan sisältyi soutuvene sekä erilaista asuntoirtoaimistoa. Kesämökin tontti oli kaupungin vuokraama huvilapalsta. Kerrotaan, että yhdistyksen puheenjohtaja Heikki Lehto maksoi omistaan kauppahinnasta puuttuneen osan.

Kaupunginhallitukselle ja huvilanostoon tarvittavan lainan takaajille järjestettiin tupaantuliaiset saunomisen merkeissä. Kaupunki lahjoitti mökille öljylampun. Polttopuut oli hankittu yhdistyksen jäsenten keskuudesta kerätyillä varoilla.

Karangan kesämökin idyllinen saunaranta.

Jo 1965 maksettiin mökkivelka pois kaupungin avustuksella ja mökki saatiin omaksi. Mökki oli lähellä kaupunkia, sinne oli mukava mennä vaikka polkupyörällä töiden jälkeen.

Kaupunginvaltuuston puheenjohtaja, liikennöitsijä Ville Tikkanen järjesti 15.9. retken Komulankönkäälle ja lahjoitti retken tuoton yhdistykselle.

KVL:n hallituksen kokous yhdistyksen mökillä 8.8.2001. Vas. Martti Rautiainen, Tuula Tikkanen, Pirjo Selesniemi ja Satu Härkönen.

Syysretkellä Hepokönkäällä 14.8.1962. Istumassa edessä kaupunginkamreeri Tauno Tuhkanen, vas. Riitta Sihvonen, kaupunginsihteeri Sakari Korhonen, Paula Vainio, Ilja Ilkko ja Kaija Tikkanen.

Toimintakertomuksissa todetaan 60-luvulla useana vuotena, että ”toiminta kulkee vanhoja tuttuja latuja”. Keskitytään kesänviettopaikan kunnostamiseen ja myös käyttämiseen.

Hiihtokilpailut, talkoot, osallistumiset toisten yhdistysten vuosijuhliin ja pikkujoulut toistuvat vuosittain. Vuonna 1968 tehtiin retki talvisodan taistelupaikoille Savenajärvelle Ville Tikkasen johdolla, retkellä oltiin Kuhmon kunnan vierainakin.

Juhlitaan 30-vuotista toimintaa 1969

Johtokunnan puheenjohtajana oli yhdistyksen tähän saakka pitkäaikaisin puheenjohtaja pormestari Heikki Lehto. Varsinaiset jäsenet olivat: Palopäällikkö Hemmi Vimpari, rakennusmestari Reino Paasonen, kaupunginvouti Aaro Mikkonen ja rouva Irma Hietanen sekä varajäsenet: kaupungingeodeetti Jorma Ylätalo ja putkimestari Esko Hoffren.

Virkistystoiminta supistui hiihtokilpailuihin. Kesämökkiä kunnostettiin ja sitä käytettiin niin paljon, ettei mökki varsinkaan viikonloppuina ollut tyhjillään.

Juhlat pidettiin 23.11.1969 Ravintola Väskärissä. Seuraavassa osia Heikki Lehdon tervehdyspuheesta:

”Vielä 50-luvulla ei voitu ajatellakaan, että kaupunki olisi avustanut meitä niin paljon, että olisimme voineet ajatella oman kesäviettopaikan hankkimista. Tällä vuosikymmenellä ajatus kuitenkin on toteutunut.

Niin yllättävältä kuin saattaa tuntuakin, pidän myös vakinaisen palkkalautakunnan perustamista tärkeänä seikkana. Vaikka lautakunnan ratkaisut eivät aina tunnukaan meistä mairittelevilta, takaa pysyvän lautakunnan olemassaolo kuitenkin sen, että meillä on selvästi todettavissa oleva vastapuolen neuvotteluelin, jonka kanssa voi paremmin keskustella kuin tilapäisesti kokoon haalitun toimikunnan kanssa. Me toivomme, että yhteisymmärrys työnantajamme kanssa jatkuvasti kasvaisi ja syvenisi”.

Tervehdyspuheessa kerrottiin myös yhdistyksen historiaa.

Rehtori Reino Mäkelä piti juhlapuheen. Juhlassa oli mukana kaupungin edustajana kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Uno Roikonen ja kaupunginjohtaja Heikki Komulainen, liiton edustaja toiminnanjohtaja Eero Kantola, Oulun yhdistyksen edustaja, Kajaanin Kunnantyöntekijäin Ammattiosasto r.y:n edustaja talonmies Sulo Huuki. Yhteensä osanottajia oli kuutisenkymmentä. Kemin, Raahen ja Iisalmen yhdistykset onnittelivat korusähkeillä.

30-vuotisjuhlat 23.11.1969 Ravintola Välskärissä

*Edessä oik. Tapio
Toivila, puheen-
johtajana
1971 - 74.*

UUDISTUSTEN 70-LUKU

Lokakuun 13. päivänä 1970 eduskunta hyväksyi kunnallisen virkaehtosopimuslain, lain kunnallisesta sopimusvaltuuskunnasta, lain kunnallisista työehtosopimuksista sekä lain kunnallisen virka- ja työehtosopimuslain vaikutuksesta valtionavustukseen. Koko järjestelmä astui voimaan 1.12.1970.

Kajaanin yhdistyksen uutena puheenjohtajana aloitti metsänhoitaja Tapio Toivila 1971.

Johtokunnalle tuli runsaasti lisätyötä, sillä 1.6. mennessä oli paikallisesti sovittava viranhaltijoiden palkkaluokkien tarkistamisesta 0,2 % suuruisella vuoden 1969 tilinpäätöksestä lasketulla viranhaltijoiden palkkasummalla, jonka sai korottaa 5 %:lla. Tämä järjestelyvaraerä oli tasapuolisesti pyrittävä jakamaan eri viranhaltijaryhmien kesken.

Monen neuvottelun tuloksena saatiin sopimus, jonka mukaan 27 jäsentä sai palkankorotuksen. Myös ikälisäjärjestelmä uusiutui ja tuli syrjäseutulisiä. Johtokunnan avuksi valittiin palkkatoimikunta pohtimaan palkankorotusesityksiä 1.4.1972 alkavaa uutta sopimuskautta varten. Virkaehtosopimukseen liittyi myös luottamusmiessopimus, pääluottamusmieheksi valittiin Jaakko Hulkkonen. Seutukaavaliitosta tuli uusia jäseniä, jäsenmäärä oli 128. Perustettiin myös hupitoimikunta.

1973 varauduttiin lakkoon

Yhdistyksen puheenjohtajana toimi metsänhoitaja Tapio Toivila, johtokunnan varsinaisia jäseniä olivat maidontarkastaja Irma Hietanen, palopäällikkö Pertti Jaatinen, kanslisti Helvi Kekkonen ja teknikko Olli Kokkonen ja varajäseniä olivat väestönsuojelupäällikkö Olavi Huuskonen ja lastentarhan johtajaopettaja Annikki Pitkänen. Rahastonhoitajana toimi Irja Ilkko, luottamusmiehenä Irja Kauppila ja sihteerinä Mirja Hyyryläinen. Johtokunta kokoontui tuona vuonna 18 kertaa. Yhdistyksen ylimääräisessä kokouksessa perustettiin lakkotoimikunta ja toisessa ylimääräisessä kokouksessa valittiin pääluottamusmies- ja luottamusmiesehdokas sekä ehdokas työturvallisuusorganisaatioon.

Ylimääräisessä kokouksessa perustettiin lakkotoimikunta (teknikko Erkki Heikkinen, palkanlaskija Helli Ikäheimo, apulaiskanslisti Riitta Sihvonen, toimistovirkailija Kaiho Toivanen ja kamreeri Tauno Tuhkanen) ja pohdittiin käytännön toimia mahdollisen lakon varalta. Jäseniä erosi 14 ja uusia tuli 17, vuoden lopun jäsenmäärä oli 146.

Tuona vuonna saatiin muuttumaan muutamien viranhaltijoiden virkanimikkeitä ja tätä tietä myös tarkistetuksi palkkaluokkia. Jäseniä erosi ja liittyi KTV:n ja KTK:n riveihin.

Hupitoimikunta (apulaiskanslisti Bertta Korsulainen, urheiluohjaaja Jouko Launonen, lastentarhanopettaja Pirkko Moilanen, toimistovirkailija Aune Oja ja toimistovirkailija Kaiho Toivanen) järjesti hiihtokilpailut, patikkaretken ja puolukkaretken Haukilammen kämpälle. Oulun Kunnallisvirkamiesyhdistys kävi vierailulla lokakuussa ja pikkujoulua vietettiin myös sekä tehtiin retki Ouluun, jossa käytiin teatterissa katsomassa Viulunsoittaja katolla -näytelmää.

Toimistotyö muutoksessa

Kaupungin toimistoja oli 1972 edelleen kaupungintalolla eli nykyisessä teatteritalossa sekä eri puolilla kaupunkia. Sähkölaitoksen toimisto ja metsätoimisto olivat Kauppakadulla kauppakeskuksen tiloissa.

Metsätoimistossa oli kirjoituskone, ei tietenkään vielä sähkökäyttöinen, laskukone ja puhelin. Kaupungin metsurien palkat laskettiin metsätoimistossa työnjohtajilta saatujen tietojen perusteella. Kaupunginkassalta käytiin hakemassa palkkarahat, jotka laskettiin ruskeisiin pieniin paperisiin palkkapusseihin yhdessä kassanhoitajan kanssa. Toimistoapulainen pakkasi pussit käsilaukkuunsa ja kuljetti ne metsätoimistolle. Lyhytkin kävelymatka Kauppakatua pitkin tuntui jännittävältä kassissa olevan rahan vuoksi.

Talousarvion toteutumista seurattiin tuohon aikaan vertaamalla toimistossa pidettyjen pahvisien tilikorttien merkintöjä kirjanpidon kortteihin kaupungintalolla. Vuodenvaihteessa inventoitiin metsissä pinoissa oleva valmis puutavara. Metsätyönjohtajat tarkistusmittasivat pinot ja toimistoapulainen otti tiedot lyijykynällä ylös. Lyijykynällä siksi, että yleensä keskitalvella oli kova pakkanen ja kuulakärkikynä olisi jäänyt. Myös kaupungin metsäkämppien kalusto inventoitiin joka vuosi. Haukilammen kämpällä laskettiin lusikat, lautaset, lasit ja muut tarve-esineet.

Ensimmäiset sähkökirjoituskoneet Facit- tai IBM-merkkiset saatiin käyttöön joskus 1970-luvun lopulla. Ja niissä oli korjausnauha, joka oli hieno uudistus korjauslakan ja korjauskumin jälkeen.

Yhdistyksen sihteerinä toiminut Anne Karsikas kertoo: *”Tulin tekniseen virastoon syksyllä 1975. Minulle ostettiin uusi sähköllä toimiva IBM-pallokirjoituskone. Seuraavaksi saatiin ”tyhmä” pääte LEX vuonna 1985 -1986. Opiskelin kauppaopistossa 1993 - 1995. Siellä oli tietokoneet. Puhuin Anttilan Martille monta kertaa, että*

Kaupungintalo valmistui v. 1976.

meidän täytyy saada tietokoneet. Tekniseen virastoon saatiin kaupungin ensimmäiset tietokoneet 1994”.

Kaupunginkansliaan 1974 töihin tullut Eira Penttinen muistelee, että edellisessä työpaikassa Kainuun Maakuntaliitossa jo oli käytössä sähkökirjoituskone. Eira sai IBM-pallokirjoituskoneen käyttöönsä 1976. Kaupunkisuunnitteluun hankittiin tekstinkäsittelylaite jo 1970-luvun lopussa.

Vasta 1990-luvun puolivälissä pidettiin toimistoväelle ensimmäiset atk-kurssit ja sitten saatiin henkilökohtaiset atk-laitteet jokaisen työpöydälle. Tuolloin oltiin hyvin varmoja siitä, että nyt tulevat paperittomat konttorit.

Virastot muuttavat uuteen kaupungintaloon 1976

Uusi kaupungin virastoja varten suunniteltu talo valmistui kesällä 1976. Asemakadulta Keskon kiinteistöstä, jossa on nykyisin Kainuun Museo, muutettiin kesällä uuteen taloon, johon oli varattu tilaa myös kuntaliitoksen jälkeen entisen maalaiskunnan puolelta tulevalle virkakunnalle. Työolosuhteet paranivat huomattavasti. Tuli myös kellokortti mittaamaan työaikaa ja saatiin työpaikkaruokala.

Kajaanin maalaiskunta liitettiin valtioneuvoston päätöksellä 1977 vuoden alussa Kajaanin kaupunkiin. Enimmillään kaupungintalossa työskenteli 150 henkeä.

Kesämökki oli kovassa käytössä: 1977 kävijöitä oli 413 henkeä, käyntejä 66, keskiarvo 6,2 henkilöä päivässä. Mökkiä kunnostettiin koko ajan.

O H J E L M A

Tervehdyspuhe

Kajaanin KVV:n puheenjohtaja
Pentti Pönkkö

Merikanto: Soipa kieli

Ritva Saarela

Merikanto: Onnelliset

Jouko Launonen
säestää Kalervo Koukkari

Kajaanin kaupungin tervehdys

kaupunginvaltuuston puheenjohtaja
Onni Ahonpää
apulaiskaupunginjohtaja
Eero Kaksonen

Juhlapuhe

Kunnallisvirkamiesliiton puheenjohtaja
Taisto Mursula

Ansiomerkkien jako

M E N U

ALKUCOCKTAIL

KATKARAPUKEITTO

SAVUSTETTUA PORSÄANSELKÄÄ
punaviinikastike

HAUDUTETTUA PUNAKAALIA JA
PERUNAKUORUKOITA

KAHVI

Côtes du Rhône
Koskenkorva
Monopol

**40-vuotisjuhlat
20.10.1979
Vanhassa Välskärissä**

Nuorisotoimenjohtaja Pentti Pönkkö puheenjohtajaksi

Pentti Pönkkö on yhdistyksen tähän saakka toiseksi pitkäaikaisin puheenjohtaja, hänen kautensa kesti 12 vuotta.

Pentti Pönkkö

40-vuotisjuhlat 20.10.1979 Vanhassa Välskärissä

Juhlaa valmistelemaan valittiin toimikunta, johon kuuluivat Riitta Sihvonen, Aila Latipää, Martti Rautiainen ja Pentti Pönkkö. Samassa yhteydessä järjestettiin myös Oulun piirin syyskokous. Yhdistys oli merkitty yhdistysrekisteriin tasan 40 vuotta aikaisemmin.

Kutsuvieraina pääpöydässä oli 3 kaupungin edustajaa. KTV:n kolmen osaston edustajina 6 henkeä, 2 KTK:n edustajaa, 2 TVK-V:n edustajaa, 2 esiintyjää sekä liiton puheenjohtaja.

Seuraavassa otteita Pentti Pönkön puheesta yhdistyksen 40-vuotisjuhlassa 1979:
”Tämän päivän kovassa työmarkkinapolitiikassa yhdistyksen tärkeimmäksi tehtäväksi on noussut jäsenten edunvalvonta. Työntekijän vapaa-ajan lisääntytyä on kuitenkin sekä liittomme että yhdistyksemme alkanut kiinnittää huomiota entistä enemmän jäsenistön työn ulkopuolella tapahtuvaan toimintaan. Ammattijärjestöt näyttelevät keskeistä roolia markkinoitaessa tervettä, aktivoivaa ja kehittävää elämisen muotoa.

Yhdistyksen toimihenkilön työ ei ole aina helppoa, innostajana yhdistystasolla ei liioin ole kunnia ja maine eikä liioin valta ja taloudelliset edut. Nämä tosiseikat huomioiden me nykyiset jäsenet ja toimihenkilöt olemme suuren kiitoksen velkaa edeltäjillemme, jotka ovat pyyteettömällä työllään taanneet sen, että olemme pystyneet säilyttämään asemamme ja voimme suorittaa edelleen puoluepolitiikasta vapaata jäsenistön edunvalvontaa.

Työtä on tehty paljon kuluneiden vuosikymmenien aikana.

Tulevaisuutta kartoittaessa työtä on tehtävä entistä enemmän saavuttaaksemme jäsenistömme edun kannalta välttämättömät tavoitteet. Tavoitteemme valtakunnallisella tasolla tulee olla toimihenkilöiden yhdentyminen ja entistä voimakkaampi keskusjärjestö, kuntatasolla kiireisin järjestöpoliittinen tehtävämme on yhteistyössä muiden järjestöjen kanssa selvittää neuvottelujärjestelmä ja neuvottelumenettely työnantajan kanssa sellaiseksi, että se tyydyttää jäsenistöä ja sopimuksen antama oikeus tulee täysipainoisesti käytetyksi.”

TYÖNTÄYTEINEN 80-LUKU

Tuottamattomat viranhaltijat

1980-luvun taitteessa pyrittiin viranhaltijoiden ja toimihenkilöiden itsetuntoa horjuttamaan väitteillä byrokratisoitumisesta ja tuottamattomuudesta. Puhuttiin ”*julkissektorin palveluksessa olevan henkilöstön elävän toisten siivellä, koska heidän työnsä ei tuota mitään*” (YK-liiton pääsihteeri Hilikka Pietilän kirjoitus Suomen Kuvalehdessä 6/1980).

Tuottaako toimihenkilö sitten mitään, tiedusteli kommenttinaan Pekka Linkala (Kunnallisvirkamies 3/80). Hän konkretisoi työn merkitystä ja sen tuottavuutta tähän tapaan: ”*Kun metallimies sorvaa muttereita, on työ konkreettista ja sen tuottavuus helposti mitattavissa. Mutta kun toimihenkilö laskee metallimiehelle palkan tästä työstä, ei aina tajuta, että hänkin on osallistunut samaisten muttereiden valmistamiseen. Tuottavuutta on helppo mitata vaikkapa metreissä. Työn konkreettista loppuvaihetta edeltävät kuitenkin monet suunnitteluun ja hallintoon liittyvät tehtävät.*”

Jäsenkenttä oli hyvin moninainen, mukana oli useita johtavia virkamiehiä, mutta suurin osa oli toimistoväkeä. Eri ammattiyhdistykset eivät juuri tuolloin tehneet yhteistyötä, vaan kaikki toimivat erillään jopa toisiaan kyriillen.

Kunnallisvirkamiesyhdistyksen keskeisin asia oli jäsenten edunvalvonta, joka oli paljon aikaa vaativaa ja hyvin konkreettista. Ei ollut helppoa laittaa omia jäseniä tavallaan arvojärjestykseen palkantarkistusesityksiin. Saapuneissa kirjeissä on hyvin perusteltuja jäsenten laatimia palkankorotusesityksiä, joita yhdistys ajoi eteenpäin. Työn tuloksena saatiin parannuksia palkkoihin. Yhdistyksen jäsenet luottivat yhdistykseensä ja sen toimintaan. Hyvin harvoin - toki joskus - tuli puheenjohtajalle purnausta kielteisen päätöksen saaneen esityksen tekijältä. Puheenjohtaja toimitti myös talousasioita.

Vapaa-ajan toimintaa oli päivätansseista pilkkikilpailuihin ja monenlaisiin kulttuurimatkoihin. Mökin käyttöä käsiteltiin johtokunnassa useamman kerran varausten tasapuolisuuden toteutumiseksi. Hupitoimikunta laati varaussysteemin ja 80-luvun puolivälissä yhdistyksellä oli mökki-isäntä, joka huolehti erilaisista käytännön asioista. Mökin kunnostustalkoissa kuljettiin porukalla. Järjestettiin jäsenille saunailtoja, yhteislaulajaisia, tikanheittokisoja ja Karanka-regattakin (soutuvenheellä käytiin kiertämässä rannasta sopivan matkan päähän viety merkkipoiju ja nopein soutaja oli regatan voittaja).

Seurahuoneella 50-vuotisjuhlat 1989

Pentti Pönkkö toimi edelleen puheenjohtajana. Juhlatoimikunta: Pentti Pönkkö, Salli Kempainen, Riitta Sihvonon ja Aila Latipää, suunnitteli ohjelman, mietti kustannukset ja pyysi hallitusta anomaan kaupungilta avustusta sekä tutkimaan ansiomerkkien anomismahdollisuudet.

KAJAANIN KUNNALLISVIRKAMIESYHDISTYS RY 50 VUOTTA

Ravintola Seurahuone 21.10.1989

O H J E L M A

Tervehdyspuhe Pentti Pönkkö
Kajaanin Kuy:n puh.joht.

Musiikkiesitys
* Unakin pihlaja
* Unohdumaton ilta
* Laula kultani
* Miss'soutaen tuulella

Taisto Einiö
Sisko Rimpiläinen
Terttu Komulainen
Jouko Launonen

Tanssiesitys

Casamba

Kajaanin kaupungin
tervehdys

valtuuston puh.joht.
Esko Piippo

Juhlapuhe

liittovaltuutettu
Sirikka Koivistoin

Ansiomerkkien jako

Tanssiesitys

Casamba

M E N U

ALKUCOCTAIL
LOHI-KATKARAPUKEITTO
KATELEIPÄ
VASIKANNOISETTEJA
konjakk-kermakastike
KAHVI
* * *
Jäädessä
Karahvipunaviini
Konjakk

IRMA TORVINEN KERTOO PERHEPÄIVÄ- HOITAJIEN VIREÄSTÄ TOIMINNASTA

Vuoden 1989 alussa joukko perhepäivähoitajia siirtyi KTV:stä KVL:ään. Melko nopeasti he perustivat ala-osaston, jonka puuhanaanaisena oli Kaarina Vaalama. Ala-osasto toimi vireästi. Perhepäivähoitajien työehtosopimukset olivat kovin kimurantteja ja vaikeasti tulkittavia.

Neuvotteluja työnantajan kanssa käytiin tiuhaan tahtiin ja sopimuksiin yritettiin saada selkeyttä paikallisilla sopimuksilla. Siinä onnistuttiinkin kohtalaisen hyvin ja lisää perhepäivähoitajia liittyi KVL:än. Myös kodinhoitajia alkoi liittyä toimintaan mukaan.

Myös virkistystoimintaan panostettiin. Koska perhepäivähoitajan työ on ilman työkaveria työaikana tapahtuvaa yksinäistä puurtamista, oli välttämätöntä saada aikuiskontakteja vapaa-ajalla. Niinpä hoitajat järjestivät retkiä, laivamatkan Ruotsiin, askarteluiltoja yms. Kirpputoreja oli useita, oli pizza-iltoja ja oli myös tuotesittelyiltoja unohtamatta jumppa- ja joogailtoja. Voileipäkakkukurssit pidettiin, ja tarkoitus oli myydä kakut myyjäisissä. Mutta kakkuja ei sitten kyllä jäänytkään myytäväksi muualle. Oli nimittäin isänpäivän aatto ja jokainen halusi ostaa kakunsa kotiin isän iloksi. Joulun alla valmistuivat ovikranssit ja muut joulukoristeet myyjäisiin.

Vuonna 1996 tehtiin kovien ponnistusten jälkeen oma, kokonaan paikallinen, työehtosopimus perhepäivähoitajille. Neuvottelut olivat pitkät ja monivaiheiset. Vain yksi kunta Suomessa oli saanut tätä aikaisemmin paikallisen sopimuksen perhepäivähoitajille. Parin vuoden koeajan jälkeen ei sopimusta enää jatkettu, koska työnantaja piti sitä liian kalliina.

Aika lipui ja hoitajien rivit harvenivat. Kuka opiskeli uutta ammattia, kuka löi rukkaset naulaan ja joillakin lähenei eläkeikää. Entisistä 200 perhepäivähoitajasta työskenteli kaupungin palveluksessa enää noin neljännes. Aktiiveja ei enää riittänyt, ikäkin teki tehtävänsä ja vuoden 1997 jälkeen ala-osaston toiminta hiipui loppuen sitten kokonaan.

1990-LUVULLA SÄÄSTETÄÄN JA SANEERATAAN

Sisko Rimpiläinen

Kanslisti Sisko Rimpiläinen tuli yhdistyksen johtoon 1995 ja hän kuvaa aikaa 60-vuotisjuhlan tervehdyspuheessa 1999 näin: *"Yhdistyksen toiminta oli vähäistä sotavuosina. Vasta niiden jälkeen yhdistys pääsi ajamaan jäsenistönsä palkka-asioita ja tekemään esityksiä uusien virka- ja eläkesääntöjen aikaansaamiseksi. Kunnallinen palkkapolitiikka on ollut hiljalleen kasvavaa aina 80-luvun lopulle saakka. Sen jälkeen on yhdistyksemme lähes ainoaksi ja tärkeimmäksi tehtäväksi noussut yhteisen sävelen löytäminen työntekijän kanssa keskusteltaessa siitä, miten kaupungille tulevat markat saadaan riittämään. On tehty säästösopimuksia, pidetty palkattomia vapaita, otettu lomarahosta, höylätty ja niistetty. Ja niistäminen tuntuu vain jatkuvan. Ensi kevään palkankorotusten suuruudesta riippuu, miten moni joutuu irtisanotuksi.*

Työntekijöiden keski-ikä on noussut 47 vuoteen, määrä on laskenut noin 1000:lla kymmenessä vuodessa ja sairauspoissaolot ovat kasvaneet viime vuosina rajusti. Esimerkiksi perusturvan puolella kahdeksan kuukauden tarkastelujaksolla tänä vuonna on ollut yli 1000 sairauslomapäivää enemmän kuin vastaavalla tarkastelujaksolla viime vuonna. Lomautukset on koettu ja irtisanomispäätöksiä on jo kirjoiteltu.

Yhdistyksen toimihenkilönä tuntee olevansa kuin puun ja kuoren välissä. Toisaalta tiedän, että rakenteellisia muutoksia täytyy tehdä, jotta talous saadaan tasapainoon. Toisaalta ymmärrän hyvin esim. 20 vuotta kaupungilla työssä ollutta perhepäivähoidattajaa, joka on aikanaan työskennellyt kotona, päässyt jossakin vaiheessa ryhmäkotiin, työskentelemään toisten pariin. Nyt hänelle sanotaan, että koulutuksesi ei riitäkään työskentelemään lapsiryhmässä, sinulle ei ole antaa lapsia hoitoon kotiin, sinulla on sen verran jo ikää, ettei kannata kouluttautua, eikä muuta työtä voida tarjota. Sinut irtisanotaan taloudellisista ja tuotannollisista syistä.

Tämä on sitä yhdistyksen nykypäivää. Toimia ensiapuklinikkana, haavojen sitojana, kohtausten lievittäjänä, tunteiden purkupaikkana, sylkykuppina. Tänä päivänä ei tarvitse miettiä, kenelle voisi neuvotella lisäliksaa. Puhutaan siitä, miten parhaiten saadaan säästöjä aikaan, mitä toimintoja yhdistetään, mitä lakkautetaan, montako henkilötövuotta joutaa romukoppaan. Puhutaan eläkejärjestelyistä, osa-aikaistamisesta, täsmälomautuksista ja irtisanomisista.

Kanssaihmisistä huolta kantavana herää mieleeni kysymys: Mitkä saneeraustoimenpiteet ovat oikeita? Mitkä toimenpiteet todella tuovat maksimaalisen hyödyn ja kenelle? Mitkä toimenpiteet eivät taas toisi vain lisäkustannuksia? Ettei nyt vain purettaisi tär-

keitä elementtejä ja kantavia seiniä, tuhottaisi hätiköidysti sellaista, mitä on vaivalla saatu aikaan ja minkä purkaminen voisi koitua tuleville sukupolville kohtalokkaaksi. Näitten suurten kysymysten edessä tuntee itsensä niin hyvin, hyvin pieneksi.

Työtä on tehty paljon ja on tehtävä edelleen yhdessä muiden järjestöjen kanssa turvataksemme jäsenistömme työpaikat ja säilyttääksemme neuvotteluyhteys työnantajaan mahdollisimman inhimillisten ja pehmeitten keinojen käyttämiseksi etsittäessä ratkaisuja talouden tasapainottamiseksi.”

Valtakunnalliset syyspäivät 1996

Kuvien ja ohjelman kertomana syyspäivät.

Kaukametsässä pidettiin 60-vuotisjuhlat

Juhlan suunnittelusta ja järjestelyistä vastasi toimikunta, johon kuuluivat Sisko Rimpiläinen, Aila Latipää, Matti Niiranen, Pirkko Rimpiläinen, Riitta Sihvonen, Tuula Tikkanen ja Martti Rautiainen.

60-vuotisjuhlat Kaukametsässä

*KVL:n puheenjohtaja
Katriina Perkka-Jortikka*

KVL TIEDOTTA

Tiedotusvälineille

13.11.1999

Katriina Perkka-Jortikka: Työkykyä ylläpitävää toimintaa työaikana

Kajaanin Kunnallisivirkamiesyhdistyksen 60-vuotispäivillä tänään puhunut Kunnallisivirkamiesliitto KVL:n puheenjohtaja Katriina Perkka-Jortikka vaati yli 45-vuotta täyttäneelle kuntien henkilöstölle työkykyä ylläpitävää toimintaa työaikana. Kajaanin kaupungin ongelmien pitkäjänteisenä ratkaisukeinona hän näki yhteistoimintamenettelyn laadullisen parantamisen ja kaupungin hallitun kehittämisen.

- Kunnallisivirkamiesliitto on esittänyt, että yli 45-vuotiaalla työntekijällä tulee olla oikeus käyttää viikossa työaikaansa puolitoista tuntia työkykyä ylläpitävään toimintaan. Yli 55-vuotiaalla vastaava aika tulisi olla kaksi tuntia viikossa. Asia on ajankohtainen myös täällä Kajaani, koska kunnan henkilöstöä pyritään edelleen lamavuosien leikkauksien jälkeen vähentämään ja henkilöstö keski-ikä on jo 47 vuotta.

Yleissopimus pohjainen yhteistoiminta ei KVL:n jäsentutkimuksen mukaan takaa kuntien toimintaan ja henkilöstön asemaan liittyvissä päätöksissä riittäviä vaikutusmahdollisuuksia. Perkka-Jortikka suosittaakin kuntien hallitua kehittämistä yhteistoimintaa tiivistämistämällä.

- Yhdistyskyselymme mukaan yleinen käytäntö talousarvioesityksen valmistelussa on pelkkä yksipuolinen tiedottaminen (38 prosenttia) tai henkilöstön kuuleminen (16 prosenttia). Yhteistoimintasopimuksen tarkoitamia neuvotteluja on käyty vain 41 prosentissa kunnista. Sopimuksen mukaisia neuvotteluja käydään useimmiten irtisanomis-, lomautus- ja osa-aikaistamispäätöksistä tai henkilöstön kehittämisen periaatteista. Näissä tapauksissa yleisin vaihtoehto on henkilöstön kuuleminen, Katriina Perkka-Jortikka totesi.

Kajaani sakin kaupunginhallituksen säästösuunnitelmat luettiin ensin lehdistä. Kaupunginhallitus päätti syksyllä sopeuttamisohjelmasta, jolla henkilöstön palkkamenoja tulisi säästää 20 miljoonalla markalla. Tämä merkitsee 133 henkilötyövuoden karsimista.

- Lehtiutisia seurasivat yhteistoimintasopimuksen mukaiset neuvottelut, jotka saivat lähes kuulemismenettely muodon. Työnantaja tarjosi säästösopimusta ja vasta työntekijäjärjestöjen kieltäytyminen säästöso-
pimuksesta johti neuvotteluihin.

Kunta-alalla on käyty keskustelua yhteistoimintasopimuksen sitovuuden parantamisesta säätämällä oman yhteistoimintalaki yksityisen sektorin tapaan. Alkavalla alakohtaisella sopimuskielloksella kunta-alan yhteistoimintalain säätäminen näyttää kuitenkin siirtyvän hamaan tulevaisuuteen.

- Yhteistoiminnan laadullista parantamista ei saa silti unohtaa. Tällä hetkellä on kyselymme mukaan yleisintä täydellinen tiedottomuus tai yksipuolinen tiedottaminen. Myös työnantajan velvollisuus etukäteen antaa henkilöstölle asian käsittelyn kannalta tarpeellista tietoa unohtuu valitettavan usein. Kyselyn vastaajista 70 prosenttia ilmoitti saaneensa tarpeelliset tiedot, mutta ainoastaan kolmannes sai ne riittävän ajoissa. Kunta-alan henkilöstö on huomattavan eriarvoisessa asemassa muiden alojen henkilöstöön nähden, koska yhteistoimintaratkaisuja on lainsäädännön puuttumisen vuoksi vaikea sanktioida. Sopimustaso ei näytä takaavan laadukasta yhteistoimintaa, Katriina Perkka-Jortikka arvioi.

Kunnallisivirkamiesliitto KVL on yksi suurimmista Toimihenkilökeskusjärjestö STTK:n jäsenjärjestöistä. KVL:n 75 000 jäsenestä yli 85 prosenttia on naisia.

Lisätietoja: Katriina Perkka-Jortikka, GSM 0400-555 166

KUNNALLISVIRKAMIESLIITTO KVL ry

Asemamiehenkatu 4, 00520 Helsinki, puh. (09) 155 2313, telekopio (09) 155 2333
sähköposti: etunimi.sukunimi@kvl.fi, www.kvl.fi/kvl

MUUTOSTEN 2000-LUKU

Astuessani puheenjohtajan saappaisiin vuoden 2001 alusta lukien aavistelin tulevien vuosien olevan haasteellisia ja näinhän siinä on käynyt. Olin ollut yhdistyksen toiminnassa mukana jo neljä vuotta rahastonhoitajan pestissä sekä vapaa-aikatoimikunnan aktiivina, joten edunvalvonnan ja yhdistystoiminnan perusteet olivat tulleet jo osin tutuiksi ja tiesin, että puheenjohtajan roolissa on pysyttävä ajanhermolla hyvin laajalla rintamalla.

2000-luvun alkuvuosien haasteista muistan hyvin työnvaativuuden arvioinnin laajentumisen lähes kaikkiin ammattiryhmiin, aiemmin tätä oli opeteltu vain teknisen sopimuksen piirissä. Kajaanin kaupungissa KVTES:n sopimuksen mukaiseen työnvaativuuden arvioinnin haasteeseen tartuttiin ripeästi ja pääluottamusmiehet urakoivat työnantajien edustajien kanssa järjestelmää, joka sopisi eri aloille sopimuksen hengen mukaisesti. Silloisena KVL:n yhdistyksenä järjestimme työnantajan kanssa yhteistyössä koulutuksen, jossa samalla testasimme kaupungin työnvaativuuden arviointijärjestelmän luonnosta. Koulutuksessa huomasimme, ettei ole helppoa määritellä tehtäviä ja vertailla niitä toisten tehtävien kanssa rinnakkain ja yrittää vielä löytää oikeat perustelut ko.tehtävän vaativuustason näytöille. Tähän mennessä kehityskeskustelukäytännöt olivat olleet hyvin kirjavia ja vähän kuin pakkopullaa, joka oli vain hoidettava. Sopimuksen hengen mukaan jatkossa on tarkoitus kehityskeskustelun yhtenä tärkeänä osana määritellä vaativuustaso ja tarkistaa se vuosittain tarvittaessa. Työnvaativuuden arvioinnin perustyö saatiin käyntiin ja kehitystyötä on jatkettu edelleen käytännön kokemusten tuomien tarkistuksien avulla. Mielestäni olemme oikealla tiellä tässä vaikeassa tehtävässä ja meillä on järjestelmä, joka antaa suuntaa tehtävien vaativuuden määrittelyyn. Luonnollisesti koskaan emme saa absoluuttisen oikeaa tapaa määritellä vaativuuseroja ja jokainen työntekijä ymmärrettävästi haluaa puolustaa omaa työtään, sillä jokaisen työ on arvokasta.

Sinisiä ajatuksia ja valmistelua...

Vuoden 2002 kevättalvella yhdistyksemme järjestämällä KVL:n talvipäivillä Kajaanissa saimme jo tuntumaa tuleviin kunta-alan muutoksiin. Päivien seminaarin puhujat maaherra Eino Siuruainen, kansanedustaja Anne Huotari ja ammattikorkeakoulun rehtori Kari Juntunen näkivät tulevaisuudessa jo ”sinisiä ajatuksia”, jotka pääministeri Paavo Lipponen lanseerasi loppuvuodesta Kainuun uudeksi punaiseksi langaksi. Kainuun pilottihankkeen käynnistyminen heijastui suoraan ammattijärjestöjen toi-

mintaan, aktivoiden yhdistysten edustajat kokoontumaan alueellisesti ensin oman liiton toisten yhdistysten kanssa ja sen jälkeen keskusjärjestön tilaisuuksissa muiden liittojen edustajien kanssa. KVL:n kainuulaiset yhdistykset ottivat asian tosissaan jo v.2003 ja pidimme ensimmäisiä yhteisiä kokouksia, joissa pohdimme hallintokokeilun vaikutuksia sekä jäsenten edunvalvonnan että järjestötoiminnan kannalta. Näin tutustuimme hyvin toisiimme ja loimme hyvän pohjan yhteistoiminnalle, jota tänäkin päivänä teemme. Kysyimme jäsenistöltä mielipidettä edunvalvonnan hoitamisesta ja yhdistysrakenteen tulevasta mallista ja päädyimme pitämään yhdistysrakenteemme ennallaan, samalla sovimme yhteistyömallin, jonka työrukkasena toimivat maakunnan luottamusmiehet sekä yhdistysten aktiivit kaikkien kainuulaisten jäsentemme puolesta.

Maakunnan rakentaminen alkoi v.2003 syksyllä ja ammattijärjestöt olivat mukana (melkein) alkumetreistä alkaen – näinhän ei todellakaan aluksi asia ollut ja vasta keskusjärjestöjen yhteistyön tuloksena ammattijärjestöjen edustajat pääsivät mukaan valmisteluun eri työryhmien edustajiksi. Aluksi ohjaus- ja työryhmäpaikkoja oli muutamiin päätyöryhmiin kuten koulutustoimialan ohjausryhmään, jossa kainuulaisia kunnallisvirkamiesliiton ja muiden STTK:n liittojen jäseniä edusti yhdistyksemme jäsen Seija M. Härkönen ammattikoululta. Kainuun hallintokokeilulain mukaan kuuluvien toimialueiden, kuten edellä mainitun koulutustoimialan sekä sosiaali- ja terveystoimialan ja aluekehitystoimialan, lisäksi kuntien hallintojohtajat tutkailivat hallinnon tukipalvelujen toimintojen tulevaisuutta. Tähän ryhmään luonnollisesti halusimme mukaan ja pääsimmekin, mutta oman aktiivisuutemme johdosta. Toiminto ko. ohjausryhmän STTK-laisena edustajana ja koin ryhmään osallistumisen olleen erittäin tärkeää. Saimme tietoa suunnitelmista yhteistoimintalain hengessä ja samalla pystyimme vaikuttamaan jäsenkenttämme tulevaisuuden työelämän rakentamiseen. Hallinnon tukipalvelujen perusidea, keskitetysti johdettu, mutta hajautetusti toimiva, sai henkilöstöltä myönteisemmän vastaanoton kuin jos olisi keskitetty koko tukitoiminnot yhteen paikkaan.

Yksi suurimmista hallintokokeilun valmistelun haasteista oli saada hallinnon tukipalvelujen henkilöstö samaan asemaan kuin hallintokokeilulain mukaan siirtyvät henkilöstöryhmät ja keskusjärjestöjen STTK-SAK-AKAVA:n muodostaman ”kolmen koplan” yhteistyön tuloksena tämä tärkeä asia saatiin toteutettua. Ehkäpä suurin rooli tämän periaatepäätöksen saamisessa oli KVL:n välillä, sillä liiton asiamies Juha Isoniemi oli ratkaisevalla hetkellä tukena neuvotteluissa. Maakunnan ”perustamiskivien muuramisesta” voisi kirjoittaa vaikka kirjan, tai ainakin pienen oppaan, sillä niin moninaisia ja mielenkiintoisia vaiheita koimme valmistelun aikana. Ammattijärjestöjen mukaan ottaminen jo valmisteluvaiheessa ja yhteisesti asioita tekemällä ja sopimalla teimme Kainuussa osaltamme kuntakentän uudistamisen historiaa. Me olemme jo tehneet sen mitä muiden alueiden kunnat tekevät tällä hetkellä Paras kunta-hankkeen mukaisesti. Olen kuullut useista tällä hetkellä tekeillä olevista kuntien yhteishankkeista ja valitet-

tavasti Kainuun mallista ei ole otettu vinkkiä vaan vieläkin lyhyemmillä valmisteluajoilla ja huonolla tiedottamisella sekä ammattijärjestöjen edustajien ulosjättämisellä aiheutetaan suurta vahinkoa uuden toimijan toiminnoille jo valmisteluvaiheessa.

Suuri pamaus ja muita lieveilmiöitä...

Samaan aikaan kuntakentällä tapahtui myös muitakin muutoksia, mm. Kainuun alueen pelastushenkilöstö siirtyi v. 2004 alusta lukien yhteiseen aluepelastuslaitokseen Kajaanin kaupungin palvelukseen ja myös kuntaliitosehdotuksia väläyteltiin Vuolijoen ja Kajaanin osalta. Muutamien Kainuun alueen kunnallisvirkamiesyhdistysten kanssa mietimme tulevaisuuden edunvalvonnan hoitamista yhdessä uudemman kerran. Pienten kuntien yhdistysten tilanne oli vaikea, sillä tulevaisuudessa jäsenistö oli jakautumassa vähintään kahden eri työnantajan piiriin ja aktiivisia toimijoita oli vaikea saada toimintaan mukaan. Näiden muutosten vuoksi Vuolijoen ja Ristijärven kunnan alueiden yhdistykset lakkautettiin ja jäsenet siirtyivät yhdistykseemme, jonka nimeksi muutettiin KVL Kainuu ry ja toimialueemme laajeni koko Kainuun alueelle.

Maakunnan rakentamisen rinnalla kuntien omat toiminnot olivat myös tarkastelussa, sillä rahaa ei ollut enää riittävästi palvelujen tuottamiseen ja maakunnan yhteistoinnista tulevia säästöjä voitiin odottaa vasta useampien vuosien päästä. V. 2004 lopulla kaupunginjohtaja Erkki Vähämaa rysäytti ”suuren pamauksen” eli Kajaanin kaupungin talousarvioehdotuksen yhteydessä todettiin irtisanomisten ja lomautusten ajan tulleen kaupunkiin. V. 2005 talousarviossa ei tehty veronkorotusta vaan päädyttiin antamaan kaupungin henkilöstölle noin 5 %:n ”veronkorotus” lomautusten ja irtisanomisten muodossa. Tämä pommi kosketi myös yhdistyksemme jäsenten elämää. Järjestimme heti tammikuussa lomautuskoulutuksen yhteistyössä työttömyyskas-san kanssa ja kevään aikana myös irtisanomistilanteet tulivat tutuiksi. Kaupungissa oli tällöin vain tarve saada vähennettyä väkeä ja riittäviä palvelujentuottamistarpeiden määrittelyjä ei tehty tarpeeksi laajasti. Irtisanomiset ehdittiin toteuttaa, vaikka toisaalla kaupungin yksiköissä olisikin ollut työtä tarjolla, tilanteet ja ihmiset eivät valitettavasti kohdanneet ajoissa. Onneksi osa sai työn hetimiten, vaikkakin uutena työntekijänä. Myös Vuolijoen kunnassa oli lomautukset samaan aikaan, mutta siellä taidettiin välttyä irtisanomisilta.

Vuoden 2004 lopun historiallisessa liittokokouksessa liiton nimi vaihtui Julkis- ja yksityisalojen toimihenkilöliitto Jyty ry:ksi ja näin yhdistyksemme nimi vaihtui Jyty Kainuu ry:ksi vuoden 2005 aikana.

Vuoden 2005 alusta aloitti Kainuun maakunta kuntayhtymä toimintansa ja vajaat n. 3500 kuntien työntekijää siirtyi uudelle työnantajalle. Kainuulaiset Jyty-yhdistykset

valitsivat yhteistyössä maakunnan luottamusmiehet ja päätoimisena pääluottamusmiehenä aloitti kajaanilainen Ella Kiljunen ja yhdistyksemme jäsenistä koulutoimialan työpaikkaluottamusmiehenä toimi Seija M.Härkönen ja hänen varanaan Juha Tuikka. Näiden luottamusmiesten lisäksi Jytyllä oli 2 varsinaista ja 2 varaluottamusmiestä jäsenistön etuja ajamassa. Maakunnan pääluottamusmiehillä onkin ollut paljon haasteita luodessaan henkilöstöä koskevat strategiat, toimintamallit jne. yhteistyössä uuden työnantajan kanssa. Reilu vuosi hallintokokeilun aloittamisen jälkeen ammattijärjestöt joutuivat tiukkaan paikkaan ostolaskupalveluyksikön (Rondo-keskus) ulkoistamistoi-
mien vuoksi. Maakunta pyrki nopealla aikataululla siirtämään ostoreskontratoiminnot Kajaanissa toimivalle yksityiselle yritykselle. Jytyläiset yhteistyössä muiden järjestöjen kanssa toimivat aktiivisesti ja päädyimme työnantajan kanssa samaan ajatukseen, ettei ko. ulkoistaminen ole aiheellista. Muistan tuon kevättalven lauantaipäivän kun soitte-
lin useita puheluita maakuntahallituksen jäsenille ja selvitin kantaamme juurta jak-
sain, täytyy myöntää, ettei se helppoa ollut, mutta lopputulos oli tärkein. Maakunnan edunvalvonnassa ja yhteisten pelisääntöjen rakentamisessa on ollut paljon työtä, mutta hyvin Jyтын ja muiden liittojen pääluottamusmiehet ovat asioita saaneet eteenpäin
hyvässä hengessä työnantajan kanssa.

Vuodenvaihteessa 2006 - 2007 tapahtui Vuolijoen kunnan ja Kajaanin kaupungin kuntaliitos ja uusia työkavereita tuli mm. kaupungintalolle töihin. Kuntaliitoksiin liittyy aina omat kipupisteensä ja jäsenistöllä on huoli työpaikoistaan. Luonnollises-
ti kahden erilaisen kunnan toimintatavat ovat erilaisia ja muutosvaiheessa muuttuu
monesti työnkuvakin, joten joustoa ja venymistä näissä muutoksissa vaaditaan kaikilta.
Kaikille vakituisille löytyi mielekästä työtä, joten tähän asti kuntaliitoksen negatiiviset
vaikutukset ovat toivottavasti olleet vähäisiä tai epäolennaisia.

Maakunnan ja kaupungin välissä toiminnoissa tuli muutoksia v.2008 alkuvuodesta
kun sairaankuljetus kilpailutettiin ja tuloksena osa sairaankuljetuksesta meni yhdelle
uudelle toimijalle ja osa siirtyi maakunnan omaksi toiminnaksi eli pois kaupungin
pelastuslaitoksen tehtävistä. Yhteistyössä JHL:n ja SPAL:n kanssa järjestimme mm. kes-
kustelutilaisuuden päättäjille ja saimme kohtuullisen tuloksen eli ko.tehtäviä hoitavat
henkilöt siirtyivät vanhoina työntekijöinä maakunnan palvelukseen eli liikkeenluovu-
tuksella. Tämä tulos on tärkeä tulevaisuudessakin kun uusia tehtäviä tulee siirtymään
esim. maakunnan hoidettavaksi. Selvittelyn alla on monia tehtäviä eli työtä riittää
sekä päättäjillä, virkamiehillä että ammattijärjestöjen edustajilla jatkossakin.

Virkeätä yhdistystoimintaa vapaa-ajalla

Yhdistyksemme toiminta on ollut vireää monella eri tasolla koko 2000-luvun. Edun-
valvonnan ja hallintomallikokeilun sekä kuntien tilanteisiin liittyvien kokousten ja

koulutusten lisäksi jäsenemme osallistuivat mm. paljon matkoille, joita on järjestetty muiden yhdistysten kanssa yhteistyössä. Mm. keväällä 2004 tehtiin matka yhteistyössä Suomussalmen yhdistyksen kanssa ja 1/3 osa jäi Helsinkiin Joutsenlampi –balettiin ja loput jatkoivat matkaa Tallinnaan helatorstain aikoihin. Samaan aikaan seuraavana vuonna matkasimme Pärnuun yhteistyössä Suomussalmen ja Kuhmon yhdistysten kanssa. Vuoden 2007 vappuna matka toteutettiin Jytyn, JHL:n ja henkilökuntayhdistys Kajaanin Tyvi ry:n yhteistyönä Pietariin isolla 60 hlön bussilla ja v.2008 matka tehtiin Riikaan ja Tallinnaan yhtä ison bussin ja matkaporukan kanssa. Näillä matkoilla saat- toi tutustua vaikkapa uuteen työkaveriin, joka työskentelee samassa tehtävässä ja samal- la työnantajalla eri puolella Kainuuta. Jäsenten virkistykseksi ja osin myös maakunnan henkilökuntaetuuksien alkuvuosien vähäisen tarjonnan vuoksi yhdistys otti käyttöönsä vitosen tuet, joita jäsen voi hyödyntää aika vapaasti oman vapaa-ajan virkistyskohtei- den tukemiseen. Virkistystä tarjotaan lähes vuosittain myös pikkujoulujen merkeissä ja esim. v. 2005 85 osallistujaa nautti jouluntunnelmasta ravintola Pikantissa. Tänä vuonna olemme järjestäneet valtakunnalliset Jytyn syyspäivät Kajaanissa yhteistyössä Kajaanin ammattikorkeakoulun restonomi- ja liikuntaohjaajaopiskelijoiden kanssa. Päivillämme oli vajaat 400 osallistujaa ja toimintaa riitti eri liikuntalajien, karaoke- kisan ja Ulla Tapanisen lava-ammuntaa-shown merkeissä jokaiseen makuun. Harjoit- telimme syyspäivien järjestämistä pienemmällä ulkoilutapahtumalla jo keväällä 2008 Talvikarkeloiden merkeissä restonomiopiskelijoiden kanssa. Tapahtumaamme osallistui silloinkin n.250 kävijää n. reilun 3 tunnin aikana. Opiskelijayhteistyön kautta väli- tämme ammattijärjestöistä tietoa opiskelijoille eli mahdollisille tuleville jäsenillemme ja saamme uutta virtaa ja ajatuksia myös omaan toimintaamme.

Tulevaisuuden haasteet

Jäsenmäärän kehitys oli myös hyvin suotuisaa 2000 –luvulla. Vuoden 2004 lopussa yhdistyksessä oli vajaa 400 varsinaista jäsentä ja yhdistyksistä siirtyvien ja uusien liit- toon/yhdistykseen liittyvien jäsenten johdosta varsinaisten jäsenten määrä oli v.2005 lopussa jo yli 500 ja nyt noin 550 jäsentä. Eläkeläisjäsenten määrä on noussut myös suunnilleen samassa suhteessa, ollen tällä hetkellä n.120 jäsentä. Yhdistyksemme tar- joaa myös eläkeläisjäsenilleen vapaa-ajan virkistystoimintaa samoin periaattein kuin varsinaisille jäsenille ja onkin mukavaa, että tuttuja löytyy eri ikäluokista vaikkapa matkoillamme tai meikki-illoissamme. Jäsenmäärän suotuista kehitys ei ole kunta- alalla itsestään selvyyss, sillä uusia työntekijöitä tulee vähemmän kuin on eläkkeelle jääviä henkilöitä. Liittomme nykyinen laajempi työnantajapohja antaa kuitenkin mahdollisuuden toimia kuntapuolen lisäksi myös yksityissektorilla, joten uusia jäseniä tulee uusilta työnantajilta mukaan. Monialaisuus on haaste, mutta se on ennen kaik- kea mahdollisuus ja tekee ammattijärjestöystä monipuolisen. Kuntakentän moni-

naiset yhteistyöhankkeet ovat jo nyt selkeästi osoittaneet, että eri työnantajien alueilla toimivien yhdistysten on toimittava kiinteässä yhteistyössä. Olenkin todennut, että me kainuulaiset olemme samassa veneessä, jos maakunnan vene heilahtaa, niin kohta heilahtaa kunnankin vene ja päinvastoin. Yhteistyössä ja hyvässä yhteishengessä päättäjien, virkamiesjohdon ja toisten ammattijärjestöjen edustajien kanssa selviämme hyvin nykyisistä ja tulevista haasteista!

*Satu Härkönen, Kajaani
puheenjohtaja v.2001 lukien
liittovaltuuston jäsen v.2005 alkaen*

KVL:n / JYTYN Oulun alueen historiaa

alueasiamies Teuvo Siikaluoman kertomana:

KVL:n piiritoiminnan isänä voidaan pitää Pohjois-Suomesta kotoisin olevaa liittohallituksen jäsen Esko Lankilaa, joka ehdotti 1968 joulukuussa KVL:n organisaation kehittämistä. Ehdotus eteni työryhmän ja toimikunnan kautta niin, että liittovaltuusto toukokuussa 1973 Kokkolassa päätti perustaa kahdeksan piiriä ja määritteli myös maantieteelliset rajat.

Pohjois-Suomen yhdistykset pitivät ensimmäiset neuvottelupäivät Kemissä lokakuussa 1970. Jorma Sallanko ja Mauri Harjunpää laativat muistion, jonka mukaan keskusteltiin järjestösihteerin toimen perustamisesta Pohjois-Suomeen. Kisailu toimen paikasta käytiin Kemin ja Oulun välillä. Pohjois-Suomen yhdistysten neuvottelukokouksessa maaliskuussa 1972 asiasta äänestettiin, minkä perusteella toimen kotipaikaksi määrättiin Oulu. Kemi oli asiasta totta kai eri mieltä. Oulun Kvy:n panos toimen saamiseksi Ouluun ja samalla piiritoimiston ja piiritoiminnan käynnistämisessä oli merkittävä.

Piirin perustava kokous pidettiin Oulussa 16.6.1973, kolme viikkoa valtuuston hyväksynnän ja reilun neljän vuoden päästä Lankilan aloitteesta. Piiritoimisto oli jo aloittanut Oulussa toimintansa ja järjestösihteerin vastasi kokouksen käytännön järjestelyistä. Piiriä oli perustamassa 55 osallistujaa. Kokouksessa oli hyvä ilmapiiri. Piirin ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Jorma Sallanko ja piirihallitukseen Eila Niska Oulusta, Airi Himanen Rovaniemeltä, Heikki Kilpamäki Pudasjärveltä, Unto Leskelä Kuusamosta, Antero Vuopala Rovaniemeltä ja Veikko Suutari Oulusta. Perustamisen jälkeen toiminta lähti ripeästi käyntiin. Pääpaino oli järjestäytymisen edistäminen ja sitä kautta uusia yhdistyksiä perustettiin nopealla tahdilla.

Piirin ja muutosten vuoksi puhumme nykyään alueista ja olemme nykyään Jyty. Oulun alue koostuu tällä hetkellä seitsemästä vireästä osa-alueesta: Oulu, Oulun seutu, Koillismaa, Kainuu, Pyhä-Siikajokilaakso, Kalajokilaakso ja Valtakunnallisten yhdistysten alue. Yksityiset alat ovat myös tulollaan mukavasti yhteiseen alueen veneeseen.

Alueemme puheenjohtajina Kainuusta ovat toimineet Sinikka Ohtonen Kuhmosta, Hilja Helenius Suomussalmelta (ei Kainuun osa-alue), Kauko Martikainen Sotkamosta ja nykyään Martti Rautiainen Kajaanista.

Alueellamme toimihenkilöinä olivat pitkään Antti Mäkikangas ja Aino Ylönen ja nykyään aluetoimiston aisaparina toimivat Pirjo Huusko jäsenpalvelusihteerinä ja Teuvo Siikaluoma alueasiamiehenä.

Alueemme vahva voimavara on ollut ja on kova Jyty-henki ja järjestökoulutus. Kouluttajina ovat toimineet alueemme osaavat aktiivit ja liiton toimihenkilöt niin Oulun alueelta kuin pääkonttoriltamme Helsingistä.

Kun Pohjois-Suomen piiri perustettiin 1973, oli alueellamme jäsenmäärä noin 2000 jäsentä ja tänään noin 9000 jäsentä. Kasvukehitys on ollut huimaa. Alueemme on jäsenmäärältään yksi Jyty-liiton suurimmista.

Tekstissä on käytetty Antti Mäkikankaan ja Kari Niikkosen kirjoituksia.

Valtakunnalliset KVL:n talvipäivät 2002

TALVIPÄIVÄT 2002
KVL
VALTAKUNNALLISET TALVIPÄIVÄT 2002

LEHDISTÖTIEDOTE
25.3.2002

Kajaanin kunnallisevankunnallisyhdistys ry järjestää

**valtakunnalliset KVL:n talvipäivät
Kajaanissa 5. - 7.4.2002.**

Talvipäiville on ilmoittautunut 450 osanottajaa. Talvipäivien ohjelmassa on lühitokilpailut, potkurakka-, kumpalloorheilurakilpaikat Vimpelinlaaksossa ja loppipilkkipaikat Kauhajärvellä. Lisäksi osanottajat voivat tutustua avustajien ja kasvukävelyn tai osallistua Kaitaan Matkailuoppaiden vetämiin kulttuurikävelyn karsinaiilla. Ohjelmassa on myös laskettelua Vaakatissa.

Talvipäivien yhteydessä on Kaitaan selviytymisstrategiat -seminari Kauhajärvellä. Seminaarin puuttajia ovat leppäseura kansanedustaja Arne Haata, KVL:n puheenjohtaja Markku Jalonen, ammattikoulukoulun rehtori Kari Juntunen ja maalehti Eino Saarimaa, joka on talvipäivien sija- jella. Seminaari on perjantaina 5.4. klo 16.00 Kouta -salissa.

Talvipäivien lehdistöinfo pidetään

keskiviikkona 27.3. klo 15.30 Scandic Hotel Kajaanissa.

Tervetuloa!

Lisätiedot: puheenjohtaja Salla Härkönen, GSM 044 3543 101
Kajaanin Kunnallisevankunnallisyhdistys ry

JÄSENMÄÄRÄN KEHITYSTÄ JA TOIMINNAN PÄÄSUUNTIA

Seuraavassa verrataan yhdistyksen jäsenmääriä, kaupungin väkilukua ja kaupungin työntekijöiden määriä yhdistyksen historian kannalta tärkeinä vuosina alkaen perustamisvuodesta 1939. Seuraava jäsenmäärän tieto on olemassa vuodelta 1947. Vuonna 1959 yhdistys oli toiminut 20 vuotta ja seuraavat luvut 10 vuoden päästä.

Kajaanin kaupungin ja maalaiskunnan kuntaliitos tapahtui 1977 vuoden alussa. Vuonna 2004 Vuolijoen ja Ristijärven yhdistykset liittyivät yhdistykseemme.

Vuosi	jäseniä/ KVL/JYTY	kaupungin väkiluku	kaupungin työn- tekijämäärä
1939	39	6 866	133 vakinaisia
1947	117	9 242	148 ”
1959	79	13 667	334 ”
1969	122	19 275	369 ”
1977	117	32 553	775 ”
1989	347	36 217	2 567 koko henkilöstö
1999	397	36 373	2 390 ”
2004	431	35 675	2 504 ”
2009	550	38 130	1 894 ”

Kun vertailee yhdistyksen alkuaikojen ja 1970-luvun asiakirjoja, huomaa yhdistyksen hallituksen rakenteessa muutoksen. Vielä 60-luvulla hallituksessa oli yksi tai kaksi naista. Mutta jo vuoden 1973 hallituksessa naisia ja miehiä oli puolet ja puolet. Juhlavuoden 2009 hallituksessa tilanne on alkuaikoihin verrattuna päinvastainen, hallitukseen kuuluu nyt vain yksi mies. Ja yhdistyksen alkuaikoina naisesta puhuttaessa tittelinä oli rouva tai neiti, kun taas miehistä puhuttiin ammatinimikkeillä ja nimellä.

Nykyisin jäseninä on toimistoväkeä, kirjastoväkeä, perhepäivähoitajia, kodinhoitajia ja eri alojen asiantuntijoita. Ensimmäisenä naispuheenjohtajana naisvaltaisessa yhdistyksessä toimi puolisen vuotta palkanlaskija Seija Korhonen 1990 ja vuodesta 1995 yhdistystä on luotsannut naisjäsen. Kanslisti Sisko Rimpiläisen viisivuotiskauden jälkeen palkanlaskija Salli Mikkonen oli puheenjohtajana vuoden ja hänen työtään on jatkanut laskentasihteeri Satu Härkönen, jolle kuluva juhluvuosi on yhdeksäs yhdistyksen johdossa.

Yhdistyksen toiminnan päätehtävinä ovat kautta aikojen olleet jäsenten edunvalvonta, koulutus ja virkistystoiminta.

Edunvalvonnasta 30 vuoden kokemuksella

kertoo Martti Rautiainen:

Viimeksi kuluneen 30 vuoden aikana edunvalvonta on muuttunut täydellisesti. Kahdeksankymmentäluvulla yhdistyksen hallitus perusti palkkatoimikunnan, joka pohdiskeli ja teki esityksiä palkkaluokkien muutoksista.

Silloin oli nimikkeille määrätty sopimuksessa palkkaluokat, jonka mukaan palkkaus määräytyi. Yhdistys teki esitykset palkkaluokkien muuttamiseksi. Paikalliset neuvottelut käytiin henkilöstölautakunnan kanssa. Kyllä se ensimmäisillä kerroilla hieman jännitti mennä moisen konklaavin eteen. Muutaman kerran jälkeen olo muuttui kuitenkin jo jonkin verran turhautuneeksi, koska huomasin, että lautakunnalla oli jo valmiit päätösesitykset edessään. Olo oli sellainen, että puhu sinä ja me kuunnellaan muka tarkkaavaisen näköisenä ja tehdään sitten päätös jo aiemmin sovitun mukaisesti.

Silloin kaikki järjestöt kävivät neuvottelunsa erikseen ja minkäänlaista virallista kansakäymistä ei ollut. Päinvastoin, jotkut kaikkein tiukkapipoisimmat kielsivät jopa pääluottamusmiesten keskinäiset keskustelut, joten kavereiden kanssa käytiin juttusilla erilaisissa piilopaikoissa.

Sittemmin yhdeksänkymmentäluvulla yhteistoiminta kehittyi ja varsinkin pääluottamusmiehet ryhtyivät pitämään säännöllisiä palavereja, joissa keskusteltiin yhteisistä menettelytavoista ja tavoitteista neuvotteluissa. Samoin yhteistyö työnantajan kanssa on kehittynyt viimeksi kuluneina vaikeina vuosina todella huimin askelin: vastakkainasettelusta olemme siirtyneet etsimään yhdessä ratkaisuja ongelmiin joskus jopa todella hyvin tuloksin.

Nimikkeisiin sidottujen palkkaluokkien poistuminen oli todella suuri muutos KVTES:n palkkausjärjestelmässä. Tilalle tuli toimistoalalle neljä eri sijoitteluvälystä markkamääräisine ala- ja ylärajoineen. Muille nimikkeille tuli samankaltaiset markkavälykset.

Tekniselle sektorille tuli käyttöön tehtävien vaativuuteen perustuva TS-95. Sen toteuttamiseksi luotiin Kajaanin malli, joka oli mallina ympäri Suomen. Tämän mallin laatiminen oli todella suuri urakka, mutta onneksi KTN:n pääluottamusmies Veijo Luukkonen paneutui asiaan todella perusteellisesti ja hänen panoksensa avulla saimme luotua todella toimivan mallin.

Puheenjohtaja Satu luovuttaa Martille Kainuun maakauntasukat.

Todella merkittävä muutos oli tehtävien vaativuuteen perustuva palkkaus KVTES:n puolella. Järjestelmän luominen oli todella suuritöinen ja prosessi ei ole todellakaan päättynyt vieläkään – tuskin koskaan tuleekaan täysin valmiiksi, aina on jotain paranneltavaa.

Yhdeksänkymmentäluvun alussa ollut taloustaantuma oli edunvalvonnalle todellinen voimainkoetus. Silloin tehtiin säästösyistä ns. Kajaani-sopimus, jolla vaihdettiin lomarahoja vapaaksi tai tehtiin palkatta työtä. Siitä lamasta selvittiin jotenkuten ja se aiheutti edunvalvonnan luonteen muuttumisen: palkankorotusten rinnalle tärkeäksi puolustettavaksi tulivat jäsenten työpaikat. Siitä lähtien on henkilöstön työpaikkojen säilyttäminen ollut kaikkien järjestöjen yksi tärkeimmistä, ellei tärkein yhteisen risti-retken kohde.

Eikä kaksituhattalukukaan ole ollut yhtään sen helpompaa. Joka vuosi on ollut ikään kuin veitsi kurkulla ja vuosi 2005 oli todella raskas: silloin toimeenpantiin laajamittaiset lomautukset ja irtisanomiset, jotka jäsentemme osalta loppujen lopuksi jäivät vähälukuisiksi, mutta jokainen irtisanominen on yhtä kipeä ja ikäviä tuntemuksia herättävä. Nyt viime syksynä alkanut globaali taantuma tai joko sanoisin lama tuo varmaankin joitain ikäviä uutisia mukanaan, mutta Kajaanin kaupungin henkilöstöjärjestöt tekevät yhdessä kaiken mahdollisen, jotta vaikutukset jäävät mahdollisimman vähäisiksi.

YHDISTYSTEN VÄLINEN YHTEISTOIMINTA

Yhdistyksemme toimintasuunnitelmissa on aina ollut maininta yhteistyöstä naapuriyhdistysten kanssa. Useimmiten tämä yhteistoiminta on jäänyt vain suunnitelman asteelle. Kahdeksankymmentäluvulla yhteistoimintaa oli palkkaneuvotteluissa muiden TVK-V:läisten paikallisten yhdistysten kanssa – olihan TVK-V pääsopijajärjestö, joka kävi periaatteessa paikalliset neuvottelut, tosin KVL vetoisesti.

Kun ajatukset Kainuun maakunnasta virisivät ja rupesivat toteutumaan, yhdistyksemme otti merkittävän roolin ryhtyessään kokoamaan kainuulaisia jytyläisiä yhdistyksiä yhteisiin neuvonpitoihin. Näissä neuvonpidoissa sovittiin menettelyistä, kuinka edetään ja saadaan mahdollisimman hyvä edustus maakuntaa synnyttäviin toimikuntiin ja muihin organisaatioihin. Tämä yhteistyö oli todella edistyksellistä ja muut pääsopijajärjestöt eivät olleet alkuunkaan samassa vauhdissa mukana ja heillä tahtoi aluksi homma takkuilla.

Yhteisten suunnitelmien mukaisesti saatiin neuvotteluissa mm. päätoiminen pääluottamusmies. Muiden sopijajärjestöjen kanssa yhdessä saatiin neuvoteltua maakunnalle toimiva työsuojeluorganisaatio ja henkilöstön osallistumisjärjestelmät.

Tämän myötä Jytyn kainuulaisten yhdistysten edustajat kokoontuvat nykyisin muutama kerran vuodessa pohtimaan yhteisiä kysymyksiä.

KVL/Jytyn Oulun alue on ollut esimerkillinen siinä suhteessa, että meillä on viritetty ns. kummitoiminta (aluehallituksen jäsen pitää yhteyttä oman alueensa yhdistykseen) jo 80-luvulla, liiton aluetoiminnan ohjeisiin ko. toiminta on otettu vasta hiljattain.

Nykyisin yhteistyötä tehdään (etupäässä yhdistyksemme vetämänä) vapaa-aikatoiminnassa ei yksin Kainuun Jytiläisten yhdistysten vaan myös muiden pääsopijajärjestöjen yhdistysten kanssa.

Virkistys ja kulttuuri

Virkistykseksi on tehty retkiä laidasta laitaan, monenlaista liikuntaa ja kilpailuja oman väen ja myös lähikaupunkien kesken. Jäsenkunta on osallistunut vaihtelevasti. On pidetty urheilukilpailuja, kulotusta jopa ammuntaharjoittelua aikaisempina vuosina ja viime vuosina vapaa-ajan yhteisten rientojen määrä on lisääntynyt valtavasti.

Kunnallisvirkamiehet kilpaladulla

Kajaanin Kunnallisvirkamiehet ry:n hiihdot pidettiin perjantaina hiihtokeskuksen maastossa.

Kuuma sarja 10 km: 1) Taisio Katalinen 39.57 2) Mikko Lappeteläinen 40.31 3) Erkki Heikkinen 51.16.

Yli 35-vuotiaat: 1) Onni Huotari 19.05 2) Olli Kokkonen 22.42 3) Heikki Lehto 23.41.

Yli 45-vuotiaat: 1) Eemil Mikkonen 21.32 2) Hannes Tikkanen 24.49 3) Mauno Hammo 25.02 4) Sauli Kempainen 28.55 5) Vilho Eskelinen 29.29 6) Tauno Tuhkanen 33.00.

Yli 55-vuotiaat: 1) Lauri Mikkonen 21.29 2) Paavo Talvinen 26.01.

Naiset: 1) Hilikka Pussinen 24.16 2) Aune Oja 26.32 3) Sirkka Alkio 26.58 4) Salli Saastamoinen 27.43 5) Sirkka Välsänen 28.50 6) Elsa Komulainen 28.58 7) Paula Vainio 40.58 8) Hilja Turunen 40.58 9) Riitta Sihvonen 40.58.

Iisalmen ja Kajaanin kunnallisvirkamiehet olivat kilpaladulla

Iisalmen ja Kajaanin kunnallisvirkamiesten hiihtokilpailut pidettiin eilen Kajaanin hiihtokeskuksessa. Kisoihin saivat voiton Kajaani yhteisajalla 2.25.01 Iisalmen ajan ollessa 2.39.36. Tulokset:

Naiset 5 km: 1) Aino Väätäinen Iisalmi 21.01 2) Hilikka Pussinen K 21.15 3) Kalja Laukkanen I 21.34 4) Iida Simonen I 21.40 5) Sirkka Alkio K 22.18.

Miehet 5 km: 1) Kalevi Konttinen K 15.07 2) Taisto Katalinen K 15.31 3) Mikko Lappeteläinen K 16.12 4) Toivo Välsänen I 17.18 5) Arvo Peltonen K 19.34.

Yli 35-v. 5 km: 1) Yrjö Tikkanen I 17.00 2) Pentti Hietä K 17.47 3) Olli Kokkonen K 18.04 4) Vilho Ahman I 18.23 5) Paavo Väliaho K 18.58.

Yli 45-v. 5 km: 1) Onni Huotari K 15.29 2) Heikki Lehto K 16.30 3) Vilho Hyvärinen I 21.50 4) Heikki Järnfors I 22.50.

Yli 55-v. 5 km: 1) Lauri Mikkonen K 18.17 2) Paavo Talvinen K 23.45 3) Eino Kokkonen K 28.11.

YHDISTYKSEN TOIMIHENKILÖITÄ KAUTTA AIKOJEN

Puheenjohtajat:

Nils Arppe, kaupunginmetsänhoitaja	1939 - 48
Erkki Heikkinen, kaupungingeodeetti	1949 - 50
Oiva Myllykoski, ammattikoulun rehtori	1951 - 53
Heikki Komulainen, kaupunginsihteeri	1954 - 57
Heikki Lehto, pormestari	1958 - 70
Tapio Toivila, kaupungin metsänhoitaja	1971 - 74
Erkki Karjalainen, talouspäällikkö	1975 - 77
Pentti Pönkkö, nuorisotoimen päällikkö	1978 - 89
Seija Korhonen, palkanlaskija	1.1. - 31.7.1990
Martti Rautiainen, virastomestari	1.8.90 - 92
Jouko Alanen, virkaholhooja	1993 - 94
Sisko Rimpiläinen, kanslisti	1995 - 99
Salli Mikkonen, palkanlaskija	2000
Satu Härkönen, laskentasihteeri	2001 -

Varapuheenjohtajat:

Heikki Lehto, pormestari	1956 - 58
Jorma Ylätalo, diplomi-insinööri	1959 - 63
Hemmi Vimpari, palopäällikkö	1964
Reino Paasonen, rakennusmestari	1965 - 69
ei tietoa	1970
Martti Auvinen, sosiaalijohtaja	1971
Aaro Mikkonen, kaupunginvouti	1972
Olli Kokkonen, teknikko	1973
Erkki Meriläinen, taloussuunnittelija	1974
Juhani Kärkkäinen, tutkija	1975
Olavi Huuskonen, vss-päällikkö	1976
Bertta Jauhiainen, kanslisti	1977
Olavi Huuskonen, vss-päällikkö	1978
Helena Jokelainen, kanslisti	1979
Aila Latipää, kanslisti	1980 - 81
Eila Korhonen, asumistukisihteeri	1982 - 84
Aila Latipää, kanslisti	1985
Eila Holappa, kuluttajaneuvoja	1986 - 88
Aila Latipää, kongressisihteeri	1989
Eeva Anttonen, nuorisosihteeri	1.1. - 13.8.1990
Raija Okkonen, monistamon esimies	1991 - 92

Sisko Rimpiläinen, kanslisti	1993 - 94
Jouko Alanen, velkaneuvoja	1995 - 96
Raija-Leena Chorin, tapahtumasihtööri	1997
Matti Niiranen, palomestari	1998 - 2003
Tuula Tikkanen, kulttuurisihtööri	2004 - 08
Pirjo Sirviö, markkinointisihtööri	2009

Rahastonhoitajat:

Paula Vainio, aloitusvuodesta ei tietoa	- 55
Sinikka Vesanen, toimistoapulainen	1956 - 58
Irja Ilkko, konttoristi	1959 - 76
Raija Elsinen, Kainuun Säästöpankki	1977 - 1980
Marja-Liisa Juntunen, kassanhoitaja	1981 - 28.2.1982
Riitta Junkkarinen, toimistovirkailija	1.3.82 - 30.4.90
Eeva-Liisa Härkönen, lähetti	1.5.90 - 31.7.90
Päivi Niskanen, lähetti	1.8.90 - 31.5.91
Liisa Määttä, toimistonhoitaja	31.5.91 - 96
Satu Härkönen, laskentasihtööri	1997 - 2000
Eila Happonen, opintosihtööri	2001 - 02
Eeva Juntunen, toimistosihtööri	2003 -

Sihteerit:

Jaakko Mikkonen, kaupunginsihtööri	1939 - 46
Aulis Venes, kaupungin eläinlääkäri	1947
Yrjö Niiranen, varastonhoitaja	1948
Jukka Auvinen, taksoitustoimenjohtaja	1949 - 50
Eino Kemppainen, kassanhoitaja	1951
Heikki Lehto, pormestari	1952 -53
Paula Vainio, aloitusvuodesta ei tietoa	- 1955
Paula Vainio, kanslia-apulainen	1956 - 72
Mirja Hyyryläinen, toimistovirkailija	1973 - 31.1.75
Bertta Jauhainen, kanslisti	1.2.75 - 76
Aila Juola, toimistovirkailija	1977 - 30.4.78
Marja Komulainen, kanslisti	1.5.78 - 31.3.79
Aila Juola, apulaiskanslisti	1.4.79 - 29.2.80
Anne Karsikas, toimistovirkailija	1.3.1980 - 85
Seija Korhonen, palkanlaskija	1.1.86 - 31.8.86
Salli Kemppainen, palkanlaskija	1.9.86 - 30.11.90
Merja Mikkonen, toimistovirkailija	1.12.90 - 30.9.92
Salli Kemppainen, palkanlaskija	1.10.92 - 30.6.93
Martti Rautiainen, virastomestari	1.7.93 - 2002
Laila Härkönen, logistiikkapäällikkö	2003 -

Vas. yläriivi Pasi Ahoniemi, Pirjo Sirviö, Riikka Kyllönen, Mervi Mustonen. Vas. alarivi Suoma Saastamoinen, Teija Sievänen, pj. Satu Härkönen.

Yhdistyksen hallitus juhlavuonna 2009:

Varsinainen jäsen

Pirjo Sirviö, markkinointisihteeri, Kainuun maakunta ky
henkilökohtainen varajäsen *Sirpa Törhönen*/maakunta

Mervi Mustonen, Kajaani/Mamselli

Raija Oikarinen/Pelastuslaitos

Suoma Saastamoinen, Kajaani/Perhepäivähoito

Malla Rissanen/Päivähoito

Teija Sievänen, Kajaanin AMK

Riitta Leiviskä/Kajaanin Vesi

Pasi Ahoniemi, Kajaanin AMK:n opiskelijakunta

Maritta Karjalainen/Ristijärvi

Riikka Kyllönen, Kainuun maakunta ky

Jaana Larikka/maakunta

Ansiomerkkien saajat:

Jyty Kainuu ry 129 (ent. Kajaanin kunnallisvirkamiesyhdistys)

LIITON MYÖNTÄMÄT ANSIOMERKIT:

Akkanen Sirpa, talouspäällikkö	15.10.2009
Chorin Raija-Leena, toimistosihteeri	15.10.2009
Härkönen Satu, laskentasihteeri	15.10.2009
Härmä Jarmo, vesi- ja viemärilaitoksen hoitaja	15.10.2009
Juntunen Eeva, toimistosihteeri	15.10.2009
Leiviskä Riitta, toimistosihteeri	15.10.2009
Mustonen Elsa, kanslisti	15.10.2009
Niiranen Matti, palomestari/eläkeläinen	15.10.2009
Rimpiläinen Pirkko, eläkeläinen	15.10.2009
Saastamoinen Suoma, perhepäivähoitaja	15.10.2009
Savolainen Sisko, kanslisti	15.10.2009
Selesniemi Pirjo, taloussihteeri	15.10.2009
Sihvonen Riitta, eläkeläinen	15.10.2009
Sirviö Pirjo, markkinointisihteeri	15.10.2009
Tikkanen Tuula, kulttuurisihteeri	15.10.2009
Heiskanen Anne, kanslisti	12.3.1999
Määttä Liisa, toimistonhoitaja	12.3.1999
Rimpiläinen Sisko, kanslisti	12.3.1999
Latipää Aila, kongressisihteeri	18.10.1989
Pönkkö Pentti, nuorisotoimenjohtaja	18.10.1989
Rautiainen Martti, virastomestari	18.10.1989
Pääkassanhoitaja Irja Ilkko	20.10.1979
Metsänhoitaja Tapio Toivila	20.10.1979
Kanslisti Paula Vainio	1968

LIITON MYÖNTÄMÄT ERIKOISANSIOMERKIT

Rautiainen Martti, virastomestari	12.3.1999
-----------------------------------	-----------

PITKÄAIKAISTEN TOIMIJOIDEN KERTOMAA

Kaikille haastateltaville esitettiin jutun pohjaksi seuraavat kysymykset:

- henkilötiedot, milloin liittynyt jäseneksi
- millaisissa tehtävissä toiminut ja miten kauan
- miten kokenut toiminnan, tunnelmia, vaikuttamismahdollisuudet
- muistoja vuosien varrelta
- terveiset nykyisille toimihenkilöille

Paula Vainio aloitti pitkän työuransa kaupungilla vaaliapulaisena. Hänet otettiin töihin nuorena ylioppilastyttönä melkein suoraan koulun penkiltä. Hänestä tuli nuorempi kanslia-apulainen 15.12.1948. Työura jatkui vanhempana kanslia-apulaisena, sitten 1968 lähtien kanslistina ja 1976 lähtien kanslianhoitajana, josta hän eteni henkilöstösihteeriksi.

Pitkän työrupeaman tuolloin vasta 9-vuotiaassa kunnallisyhdistyksessä Paula aloitti rahastonhoitajana ja sihteerin tehtäviin hän ryhtyi, kun pyydettiin. Hän hoiti niitä 16 vuotta 1956 - 1972. Puheenjohtajina tuona aikana olivat kaupunginsihteeriksi Heikki Komulainen, pormestari Heikki Lehto (13 vuotta) ja kaupungin metsänhoitaja Tapio Toivola.

Heikki Lehdolla oli tapana puheenjohtajana matkustaa yhdistyksen asioissa omaan laskuunsa ja Kajaanissa vierailulla olevat liiton edustajat hän usein kestitsi kotonaan.

Kaupunginkanslian naisväki entisen kaupungintalon portailla. Vas. Riitta Sihvonen, Ritva Rautiainen, Paula Vainio ja Emma Mertanen. Vuosi oli 1967.

Paulalle luovutettiin ansiomerkki liiton juhlassa Helsingissä 1968. Se oli salaviihkaa anottu ja tuli aivan yllätyksenä juhlaan lähete-tylle yhdistyksen edustajalle.

KVL:n 50-vuotisjuhlat ansiomerkkien jako Helsingissä, vas. kanslisti Paula Vainio Kajaanista.

Paulan työpaikka kaupunginkanslia oli kiireinen ja tärkeä kaupungin hallinnon keskipiste. Nuoret työntekijät kunnioittivat iäkkäämpiä ja kokeneempia työntekijöitä. Esimiehet olivat vanhan ajan herrasmiehiä, kuten esimerkiksi kaupunginjohdajat Jaakko Sopala ja ”Komu-Heikki” Heikki Komulainen. Työyhteisö oli pieni ja siinä vallitsi hyvä yhteishenki. Kaikki asiat selvitettiin kaikille.

Päivittäin virasto oli kiinni klo 12 - 13.30. Kesälauantaisin ennen vapaita lauantaita työaika oli 8.30 - 12.

Karangan mökiltä Paulalla on monia hauskoja muistoja. Työpaikalla monesti sovittiin, kuka menee lämmittämään saunaan ja sitten kuka vain voi tulla viettämään kesäiltaa mökille. Sitä ennen joka kevät mökki siivottiin porukalla, Ilkon Irja eli Irkku pesi aina saunan.

Juhannusta vietettiin monesti kymmenisen hengen kanssa yhdessä. Istuttiin laiturilla ja laulettiin.

Paula jäi 1991 eläkkeelle. Hän, jos kuka, on nähnyt työaikanaan tapahtuneen valtavien muutoksen niin kunnan töissä kuin yhdistyksen piirissä. Vanhojen hyvien työkavereiden kanssa tavataan vieläkin silloin tällöin.

Paula lähettää lämpimiä terveisiä nykyisille yhdistyksen vetäjille, joiden hän on huomannut tekevän tärkeää työtään täydestä sydäimestä.

Riitta Sihvonen on Kajaanin kaupungin pitkäaikainen työntekijä ja myös yhdistyksen pitkäaikainen ja hyvin aktiivinen jäsen erityisesti vapaa-ajantoiminnassa: niin retkien kuin juhlien mainio järjestäjä.

Näin Riitta muistelee:

Tulin kaupungille 29.8.1952 lähetiksi. Sitten ylenin nuoremaksi kanslia-apulaiseksi, edelleen vanhemmaksi kanslia-apulaiseksi ja siitä kanslistiksi. Paulan kanssa olin järjestelemässä myös monenlaisia kunnallisvirkamiesyhdistyksen tilaisuuksia. Toimin apulaiskaupunginjohtajien Eero Kaksosen ja Kalevi Yliniemen sihteerinä ja viimeiset työvuoteni olin kaupungintalon Neuvokissa.

Jytsenioreiden Oulun aluekerhon hallitukseen olen kuulunut varapuheenjohtajana vuodesta 2002 lähtien. Sitä ennen olin pari vuotta varajäsenenä. Aluekerhon toiminta on sikäli hankalaa, että välimatkat ovat pitkät Oulun läänissä yhteisiin tapaamisiin. Kajaanissa olen pyrkinyt järjestämään yhteisiä tapaamisia muutaman kerran vuodessa. Silloin vaihdamme kuulumisia ja parannamme maailmaa.

Riitta Sihvonen

Yhdistyksen toiminnasta tulee vuosien varrelta paljonkin mieleen eri tapahtumia. 50- ja 60-luvuilla yhdistys oli jatkuvasti yhteydessä Oulun ja Iisalmen yhdistysten kanssa. Teimme vierailuja näihin naapurikaupunkeihin ja sieltä vierailtiin vastavuoroisesti Kajaanissa. Myös hiihtokilpailut olivat vuosittainen tapahtuma Kajaanin ja Iisalmen välillä.

Teimme myös kävelyretkiä Haukilammen ja Kilolammen kämpälle, joissa molemmissa oli mahtava savusauna. Olipa itse Olympiavoittaja Heikki Savolainen usein mukana kävelyretkillä.

Yksi tapa ansaita rahaa yhdistykselle oli kaupungin metsien kulutus. Kaupunginmetsänhoitaja Tapio Toivila ystävällisesti järjesti tämän mahdollisuuden. Olihan se rankkaa työtä, kun miehet vaan seisoivat tulen lähellä hosien kanssa. Naiset saivat hakea vettä jopa useiden kymmenien metrien päästä epätasaisessa maastossa ja risukossa ja miehet sen kun vaan kiljuivat, että vettä, vettä. Kuinka me emme keksineet sanoa, että vaihdetaan tehtäviä. Niin sitä on nuorena nöyrä. Kyllä savusauna maistoi sen urakan jälkeen.

Monenlaisia retkiä yhdistys noina vuosikymmeninä tekikin. Kävimme mm. Ville Tikasen opastamina tutustumassa vanhoille taistelupaikoille Kuhmossa Saunajärvellä. Siellä vielä silloin oli näkyvissä taistelujen jäljet. Puut olivat säpäleinä ja nokisina ja jokunen vanha kypäräkin lojui maassa. Monia muita matkoja ja retkiä mm. Komulan-könkääälle tehtiin ja tietysti pikkujoulutkin vietettiin. Myös yhdistyksen juhlat pidettiin täysille vuosikymmenille. Minulla onkin ollut ilo olla kaikissa niissä mukana alkaen yhdistyksen 20-vuotisjuhlista, jotka vietettiin Ravintola Maakunnassa.

Toiminta yhdistyksessä on ollut hyvin mielenkiintoista, ja on ollut kiva olla mukana erilaisissa tapahtumissa. Kuten jo aikaisemmin mainitsin, niin nykyään on yhdistyksen toiminta paljon suuremmissa raameissa jo jäsenmääränkin vuoksi ja vielä kaikki yhdistymiset maakunnan eri paikkakuntien yhdistysten kanssa ovat antaneet runsaasti työtä toimihenkilöille. Jatkakaa samaan malliin. Vielä toivotan parhainta onnea nyt seitsemänkymmentä vuotta täyttävälle yhdistykselle ja sen jäsenkunnalle.

Pentti Pönkkö

Pentti on yhdistyksen toiseksi pitkäaikaisin puheenjohtaja. Hän tuli kaupungin palvelukseen 1.6.74 nuorisotoimenjohtajaksi, työ muuttui vapaa-aikatoimenpääliköksi 1990 ja yhteyspääliköksi 2001. Opetusministeriössä Pentti toimi Valtion liikuntaneuvoston pääsihteerinä 1.12.2006 - 18.7.2007.

Liikuntakulttuurin edistäminen yli rajojen on aina ollut Pentti Pönkköle sydämen asia. Kuvassa hän ojentaa opetusministeriön valtuuttamana Suomen urheilun ja liikunnan kultaisen ansiomitalin Karjalan tasavallan urheilu- ja matkailuministeri Jevgeni A. Shorohoville Petroskoissa.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi hänet houkutteli tilalleen koulutoimen talouspäällikkö Erkki Karjalainen. Pestin piti olla vain lyhytaikainen, mutta toisin kävi. Pentti lähti mukaan, koska kaikki uusi kiinnosti. Hän on ollut myös Kunnallisvirkamiesliiton Oulun piirin piirihallituksen jäsen 1978 -1990 ja Kunnallisvirkamiesliiton liittovaltuuston jäsen 1979 - 1990.

Pentti Pönkkö haluaa korostaa koulutuksen ja osaamisen lisäämisen merkitystä niin järjestötoiminnassa kuin työelämässä. Aktiivi ay-kaudellaan hän hankki tietoa käymällä käytännössä läpi kutakuinkin kaiken TVK-opiston ja liiton tarjoaman tärkeimmän koulutuksen mm. TVK-opiston pitkän kurssin. Hän toteaa, että esimiestehtävissä hänelle on ollut korvaamaton hyöty järjestökentällä saadusta koulutuksesta ja kokemuksesta – olen välttynyt monelta pään lyönniltä Kainuun petäjään. Tehtävät ammattijärjestöissä olisivat ehkä voineet vielä jatkuakin. Mutta luopuminen oli kuitenkin itsestään selvyys, kun johdettavaksi tuli seitsemänkymmenen vakituisen ja 117 työllistämistuella palkatun työntekijän organisaatio.

Ensimmäisillä syyspäivillä Kouvolassa yleisen sarjan maastojuoksun 5 km:n matkan voitto tuli Pentin juoksemana Kajaaniin.

Puheenjohtajakauden työstä aika on kullannut muistot, ei tule mieleen mitään hankalaa. Jäsenistö luotti yhdistyksen toimihenkilöihin. Edunvalvonta on muuttunut olemassaolon taisteluksi tällä hetkellä. Ammattijärjestöt toimivat yhtenä porukkana, pääluottamusmiestiimi on tärkeä ja sitä myös kuunnellaan.

Yhdistyksen nykyjohdolle lähtee toive, että jäsenistön eduista pidetään edelleen hyvin tarkkaan huolta.

Martti Rautiaiselle tuli kolmekymmentä vuotta täyteen pääluottamusmiehenä vuoden 2008 lopussa.

”Tulin kaupungin palvelukseen 23.1.1978 ja liityin Kajaanin KVV ry:n jäseneksi 31.1.1978. Yhdistyksen hallituksessa kotvan, pääluottamusmiehenä 1.1.1979 alkaen ja edelleen, lisäksi 1.3.2005 alkaen myös Ristijärven kunnan pääluottamusmiehenä. 1990 luvulla yhdistyksen puheenjohtajana ja sihteerinä. Useaan otteeseen

KVL/JYTY:n Oulun piirin/alueen hallituksessa jäsenenä ja varapuheenjohtajana sekä 1.1.2009 alkaen alueen puheenjohtajana. Liittohallituksen varajäsenenä vuosina 1997 - 2004.

Martti Rautiainen

Heti jäseneksi liittytyäni olin kiinnostunut yhdistyksen ja koko liiton toiminnasta ja mahdollisuuksista osallistua siihen. Tultuani valituksi yhdistyksen hallitukseen ja pääluottamusmieheksi vuoden 1979 alusta, tuntui kuin kaikki mahdollisuudet avautuisivat.

Heti pääsin mukaan piirikokouksiin ja siellä sain tutustua systeemin toimintaan kokeneiden konkareitten johdolla. Näissä piirin kokouksissa ja koulutustilaisuuksissa on aina vallinnut todella hyvä henki ja yhteenkuuluvaisuus. Alueen aktiiviporukka ottaa uudet keltanokat todella lämminsydämisesti vastaan ja kokouksissa ja neuvottelupäivillä käydään yhdessä läpi mahdollisia tapahtuneita ongelmatilanteita. Liiton aikoinaan Kuusamon Iivaarassa omistama loma- ja kurssikeskus oli todella miellyttävä kokous- ja kurssipaikka. Siellä olen viettänyt todella monta ikimuistoista viikonloppua. Harmi, että sekin menetettiin TVK:n konkurssissa.

Liiton valtakunnallisilta kursseilta ja koulutuspäiviltä olen saanut runsaasti tietoja ja taitoja sekä vinkkejä toimintaan. Yleensä koulutustilaisuuksien ehkäpä paras antia on sosiaalinen kanssakäyminen ja kokemusten vaihto varsinaisten luentojen ohella. Yhdistyksen vapaa-ajan toimintaan en ole juurikaan osallistunut, mitä nyt joskus alkuaikoina pikkujoulussa piipahtanut. Olenhan julkisestikin ilmoittanut, etten ymmärrä kulttuurihömpötyksestä yhtään mitään ja kierrän kaikki konsertit, museot ja taidenäyttelyt yms. mahdollisimman kaukaa. Olenkin paneutunut enemmän tuttuun ja turvalliseen edunvalvontaan jättäen kulttuurin niille, jotka siitä pitävät ja ymmärtävät tai ovat ymmärtävinään.

Liiton valtakunnallisten syys- ja talvipäivien järjestelyissä olen kuitenkin ollut täysin rinnoin mukana, koska koen ne niin paljon haastaviksi ja paljon antaviksi tapahtumiksi. Toiminta yhdistyksessä on ollut mielenkiintoista ja antanut paljon. Mahdollisuudet vaikuttaa, varsinkin pääluottamusmiehenä, ovat olleet todella merkittävät samoin kuin toiminta alueen ja valtakunnan tasolla.

Evästykseksi nykyisille toimihenkilöille (joka hän itsekkin on) annan ohjeen: Kun ryhdyt toimimaan, tee se koko sydämelläsi, tulet varmasti saamaan itsellesikin paljon.”

Sisko Rimpiläinen

Henkilötiedot ja milloin liittynyt jäseneksi

”Olen Sisko Rimpiläinen. Vuoden 2010 keväällä tulee kuluneeksi 30 vuotta, kun tulin kaupungin rahatoimistoon suoraan koulun penkiltä ensin kesäloman tuuraajaksi

ja sitten ”ruuhka-apulaiseksi” palkkaosastolle. Lienenkö sitten synnyttänyt sitä ruuhkaa vai...? Ei ole tarvinnut työttömänä päivääkään olla. Työnantajaani, Kajaanin kaupunkia saan kiittää siitä, että olen saanut tehdä työhistoriani aikana monenlaisia tehtäviä monessa eri toimistossa ja oppia jatkuvasti uusia asioita.

Kajaanin Kunnallisvirkamiesyhdistykseen liityin vuoden 1980 syksyllä Otto Okkosen houkuttelemana. Toisemme ennestään tuntien ei hän olisi SAK:laista jäsenkirjaa minulle kyllä yrittänyt kaupitella. Siihen aikaan virkamiesyhdistystä pidettiin jollakin tapaa ns. hienompana yhdistyksenä ja muistaakseni kaikkia työntekijäryhmiä ei edes jäseniksi huolitettu.

Sisko Rimpiläinen

Olin muutaman vuoden tavallisena rivijäsenenä, kunnes Karsikkaan Anne ja Soikkelin Anne saivat minut houkuteltua hoitamaan jäsenasioita. Niissä hommissa pääsin lähemmäksi ammattiyhdistyksen varsinaista toimintaa. Jäsenasiainhoitajana toimin vuosina 1984 -1986. Tällöin aloittelin myös liiton erilaisille kursseille osallistumiset. Hallituksen varajäsenenä vuosina 1984 -1985 pääsin tutustumaan yhdistyksen asioiden hoitoon ja päätöksentekoon. Hallituksessa jatkoin varsinaisena jäsenenä vuosina 1986-1994 sekä samalla toimin vuosina 1988-1992 varapääluottamusmiehenä. Yhdistyksen puheenjohtajana ja siis hallituksen puheenjohtajana toimin vuosina 1995 -1999. Vuosina 1998 -1999 toimin STTK:n Kainuun aluetoimikunnan jäsenenä. Vuodesta 2000 lähtien olen ollut taas tavallisena rivijäsenenä.

Mielestäni kunnallisella puolen ammattiyhdistystoiminta on ollut hyvin maltillista. Muistan, että 80-luvulla olin mukana liiton järjestämissä lakkokoulutuksissa, mutta lakkoa ei ole koskaan käytetty työtaistelumenetelmänä. Niinkin järeän asean käyttäminen on vaikeaa varsinkin hallintoon kuuluvien työntekijöiden, kuten liiton jäsenistä suurin osa on ollut, piirissä. Olisi erittäin vaikea saada ns. suuren yleisön eli kansalaisten sympatiat puolelleen lakkotilanteessa. Edelleen hallintoa pidetään vain välttämättömänä pahana.

Noina 20 vuotena, jotka olin aktiivisesti mukana yhdistyksen toiminnassa, pääsin mielestäni vaikuttamaan yhdistyksen toimintaan. Kyllähän se on kiinni omasta aktiivisuudesta, haluaako ja miten paljon vaikuttaa omien ja kanssasisarien työolosuhteisiin. Sen huomasin konkreettisesti, että asiat tahtovat yleensä henkilöityä. Esimerkiksi vaikka harkinnanvaraisista palkankorotuksista käytiin neuvottelut palkkatoimikunnassa ja pyrittiin katsomaan ehdokkaat tasapuolisesti kaikista organisaatioista, ei jako koskaan mennyt tietenkään kaikkien mielen mukaisesti ja katseet tahtoivat kohdistua meihin aktiiveihin.

Liiton ja aluetoimiston järjestämillä kursseilla, päivillä, kokouksissa ja muissa tapauksissa kannatti olla mukana, koska ne olivat tilaisuuksia, joissa pääsi konkreettisesti

keskustelemaan muiden yhdistysten kokemuksista. Monesti huomasi, ettei kotikaupungissa asiat olleetkaan niin huonosti.

Henkisesti vaikeimpia aikoja (sota-aikoja lukuun ottamatta) elettiin varmaankin 90-luvulla, jolloin koettiin samankaltaista lamaa kuin tälläkin hetkellä. Silloin ruvettiin puhumaan säästötalkoista, juustohöylämenetelmistä, lomarahavaihtotalkoista, lomautuksista ja irtisanomisista. Tuntui tosi pahalta kävellä aamuisin töihin entisöitävää Raatihuoneen torin vierustaa, kun siellä rakennusmiehet naputtelivat nupulakiviä kauniisiin rivistöihin ja rahaa näytettiin käytettävän sumeilematta. Perille päästyäni aamukahvipöydässä johtava hoitaja ja lääkäri juttelivat ja miettivät pääpunaista revitäänkö perusturvalle asetetut säästötavoitteet vanhusten vaipoista vaivasta. Mielessään toivoi, että poliitikot kävisivät perusteelliset arvokeskustelut ja päättäisivät, mikä kaupungin asukkaille on tärkeintä ja mistä voitaisiin luopua. Myöhemmin olen tullut huomaamaan senkin, että elinkeinotoimeen ja infran rakentamiseen tarvitaan pelimerkkejä, jotta alueemme pysyisi elinkelvöllisenä ja houkuttelevana.

Sehän on totta, että mukavimmat muistot jäävät parhaiten mieleen. Silloisten toiminnassa mukana olleiden kanssa muistelemme usein kaikkia mukavia yhdessäolon hetkiä. Nehän ne loppujen lopuksi antoivat voimaa jaksaa arjen työssä.

Vielä 80-luvulla toimintaa aloittaessani yhdistyksessä järjestettiin monenlaisia tilaisuuksia talkoovoimin ja minulle entiselle nuorisoseuralaiselle talkootyö oli tuttua puuhaa. Monet kerrat tuli oltua yhdistyksen Karankajärven mökillä siivoustalkoissa: saunan pesussa, mökin siivouksessa, haravan varressa tai maalipensseliä heiluttamassa. Mökillä järjestettiin myös lauluiltoja. Mökkiä sai vuokrata omaan käyttöön ja tulihan siellä useita kertoja saunottua ja yövyttyäkin. Lyhyt matka kaupungista tahtui polkupyörällä.

Pikkujoulut järjestettiin yleensä yhdessä teknisten kanssa. Varmaankin sen vuoksi, että me naisvaltaisena yhdistyksenä saimme siltä puolen tanssittajat. Pikkujouluihin kehiteltiin ohjelmaa ja yleensä olin mukana laulullisissa osuuksissa. Olihan meillä yhteinen laulukvartettikin (Launosen Jouko tenorina, Einiön Taisto bassona, Komulaisen Terttu sopraanona ja minä lauleskelin alttoääntä). Pikkujoulukeikan lisäksi lauloimme mm. Seurahuoneella yhdistyksen 50-vuotisjuhlassa.

Lyhyen puheenjohtajuuskauteni aikana järjestettiin sekä liiton syyspäivät että yhdistyksen 60-vuotisjuhlat. Molemmista on taskussa vain hyviä muistoja jäljellä. Näitä tapahtumia rakenneltaessa huomasi, miten tärkeää on saada hyvin motivoitunut joukko tekemään työtä yhdessä yhteisen päämäärän saavuttamiseksi ja että kaikki on loppuun asti tarkkaan mietitty ja aikataulutettu. Molempiin juhliin saimme mukaan silloisen liiton puheenjohtajan Katriina Perkka-Jortikan. Syyspäivistä jäi mieleen niin kaunis, lämmin ja aurinkoinen loppukesän viikonloppu, joka helli vieraitamme ja

sai kaupunkimme näyttämään parhaat puolensa. Yhdistyksemme 60-vuotisjuhlat vietettiin Kajanuksessa ja hauskimpana jäi mieleen paikallisten Martin ja Tepon (Harri Komulainen ja Tomi Väisänen) aidon tuntuinen lauluesitys. Laulu ”Kaiken takana on nainen” oli omistettu yhdistyksemme puheenjohtajalle. Hän täytti tasan kuukauden kuluttua juhlistamme pyöreitä vuosia.

Pitkäaikaisen pääluottamusmiehemme Martin 50-vuotisjuhlatkin olivat puheenjohtajuuskaudellani ja minulla oli ilo ja kunnia olla muistamassa häntä yhdistyksemme puolesta. Juhlat olivat Invalassa, jossa tunnelma oli hyvin lämminhenkinen. Yllätyksenä Martille vein hänet vaimonsa kanssa vielä illan päätteeksi Kajanukseen, johon liiton puheenjohtaja oli tullut Marttia tervehtimään ja onnittelemaan.

Elämä on jatkuvaa oppimista. Toivoisin, että ammattiyhdistykset aktivoisivat jäsenistöään kehittämään itseään ja pitämään tiedot ajan tasalla. Samalla toivon, että työnantajan kanssa päästäisiin yhteiseen näkemykseen siitä, että tuota kehitystyötä arvostettaisiin ja työnantaja huomioisi sen jotenkin palkkauksessa.

Jatkuva muutos on tuonut ja tuo edelleen työtä ja haasteita myös ammattiyhdistyksiin. Toivon toimihenkilöille herkkää korvaa kuunnella jäsenistön tuntoja ja toivon, että jaksatte tässä vaikeassa ja haastavassa työssä.”

Pirjo Sirviö

”Päivä oli 28.12.1974 ja ensimmäinen työpäivä toimistoapulaisena Kainuun Maakuntaliitossa alkoi. Menossa oli välivuosi ja tarkoitus olla töissä kevätkausi, syksyllä opiskelemaan. Alakin oli ihan väärä; olin ollut kahdeksan kuukautta lastentarhaharjoittelijana, siis pä mielessä siinteli opiskelu lastentarhanopettajaksi.

Pirjo Sirviö

Esimieheni oli toimistonhoitaja Raili Raunio ja hänen avustuksellaan täytin heti alkuvuonna 1975 paperin, jolla liityin KVL:n jäseneksi. Mitäpä nuori, hiukan päälle parikymppinen edes ymmärsi, mitä tuolla KVL:n jäsenyydellä tarkoitettiin. Jotain puhuttiin työsuhdeturvasta jne. EVVK olisin sanonut, jos tuo sanonta olisi silloin ollut muodissa; mielessä olivat vain Vanhan Välskärin tanssit ja muut iltamenot, joissa kavereiden kanssa ahkerasti käytiin viikollakin. Aamulla tietysti klo 8 töihin, eikä väsymys painanut!

Nyt on huhtikuun alku 2009 ja edelleen jäsenenä Jytyssä, jota sanon vielä usein KVL:ksi. Hyvän nimen menivät muuttamaan. Mutta mitä on mahtunut näihin 34 vuoteen? Minusta ei tullut lastentarhanopettajaa. Opiskelin työn ohessa ja valmistuinkin aikanaan kauppateknikoksi, myöhemmin täydensin opintoja markkinoinnin ja vies-

tinnän opinnoilla, tiedottajan ammattitutkinto valmistui 1990 -luvun alussa. ”Nahkakantiset gradut” valmistuivat vuonna 1979 ja 1983, kun lapset syntyivät.

Koulutuksen ja ammattitaidon kasvaessa myös työtehtävät muuttuivat. Olen ollut 1993 vuodesta saakka markkinointisihteerinä ja nimike on kuudes, mutta työnantaja edelleen sama. Vuonna 1990 Kainuun maakuntaliitto ja Kainuun seutukaavaliitto muodostivat ensimmäisenä Suomessa maakunnallisen liiton, Kainuun liiton, joka vuoden 2005 alusta liittyi Kainuun maakunta -kuntayhtymään.

Kainuun maakuntaliiton aikaan henkilökuntaa oli vähän ja palkka- ja työsuhteasioita hoidettiin työnantajan kanssa sopien. En muista, että neuvotteluja luottamusmiehen kanssa olisi tarvittu. Vasta Kainuun liiton aikana käytiin muutamia neuvotteluja, silloinkin hyvässä yhteistyössä työnantajan ja luottamusmiehenä toimineen Maran kanssa. Muistaakseni kerran tai kaksi oltiin siinä taloudellisessa tilanteessa, että lomarahat vaihdettiin vapaaksi. Sekin tapahtui koko henkilökunnan yhteispäätöksellä.

KVL:n luottamustehtäviin tulin vuonna 1985, ensin hallituksen varajäseneksi, jossa tehtävässä olin vuoteen 1991 saakka. Vuonna 1992 siirryin varsinaiseksi jäseneksi ja ”hallituskauteni” kestää vuoden 2009 loppuun. Kainuun liiton aikana toimin myös oman työpaikkani luottamusmiehenä. Kuitenkin kaikki palkkauksiin ja muihin oikeuksiin liittyvät asiat neuvoteltiin Kajaanin kaupungin luottamusmiehen avustuksella. Kainuun liiton henkilökunnasta kuului yhdistykseen lähes puolet, myös maakuntajohtaja.

Yhdistyksen toiminta painottui ymmärrettävästi Kajaanin kaupungin henkilöstöä koskeviin asioihin aina vuoteen 2005 saakka. Kaupungin rinnalla henkilökunnaltaan pieni, mutta ponteva Kainuun liitto kulki mukana. Kuntayhtymän aloittaessa toimintansa haasteet yhdistykselle kasvoivat. Jäsenmäärä nousi ja yhdistyksestä tuli todella etujärjestö, jota tarvittiin usein neuvotteluihin pitämään jäsenistönsä puolta.

Tällä hetkellä yhdistyksestä on tullut monelle varsin läheinen runsaan vapaa-ajan toiminnan ansiosta. Jäsenistö tuntee saavansa jäsenmaksulleen vastinetta ja vapaa-ajalla tapahtuva toiminta tekee myös jäsenistöä tutuksi toisilleen. Yhdistys on ollut toiminnassaan tehokas, aina jäsenistönsä oikeuksista ja velvollisuuksista hyvin huolehtiva järjestö. Yhdistys, sen toimihenkilöt ja luottamusmiehet ovat luoneet hyvät ja luottamukselliset välit työnantajiansa. Tällä on ollut ratkaisevan tärkeä merkitys asioiden hoidossa. Toivon jatkossakin samanlaista jäsenistön asioiden hoitamista. Meidän on kaikkien syytä muistaa, että yhdistys on aina jäsenistönsä kaltainen. Tämä edellyttää sitä, että jäsenistön tulee olla aktiivista porukkaa, joka ottaa tarvittaessa myös vastuuta yhdistyksen toiminnasta.”

UUSIA VASTUUNKANTAJIA

Outi Laatikainen

Suunnitteluinsinööri, työpaikka: amk, tutkimus ja kehitys

koulutus: Insinööri, ylempi amk

Jäseneksi 2007, nuorisovastaava 2008 - 2009 ja varaluottamus-
mies

Outi Laatikainen

Jyty tömähti eteeni Härkösen Saduksi ruumiillistuneena muutamia vuosia sitten. Tuolloin kuuluin hieman toisenlaiseen liittoon, jolla on tukeva jalansija oman ammattialani ihmisten keskuudessa.

Nykyinen työpaikka ratkaisi vaihdon liittoon, joka tuntee tämän työympäristön, työehtosopimukset yms. asioiden kiemurat. Keltanokkaisena jytyläisenä havaitsin yllättäen olevani todennäköisesti yhdistyksen uusi nuorisovastaava. Tuota pikkujouluissa käytyä keskustelua ei nähtävästi pidetty liian edesvastuuttomana, koska noissa hommissa olen edelleen.

Nuoriin jäseniin panostaminen tulee kyllä Jytyssä esiin varsin mielekkäällä tavalla. Esimerkiksi täällä Oulun alueella jo lähes perinteeksi muodostunut vuosittainen tapaaminen Qstock-festareilla tuulettaa kyllä tehokkaasti pahemmatkin toimistopölyn kerrostumat...

Huvittelun takana koko nuorisoporukalla on tietysti toive vaikuttaa työelämän kehittymiseen. Työelämästä näyttää olevan tällä hetkellä hieman hukassa ajatus siitä, mistä hyvä motivaatio työntekoon syntyy. Hyvinvoiva työntekijä tekee ihan taatusti parempaa tulosta, mutta jatkuva epävarmuus omasta perusturvallisuudesta ei ainakaan edistä tätä. Paineen ja pelon alla saadaan ehkä nopeita tuloksia yksinkertaisissa asioissa, mutta innovatiivista toimintaa ja uusia menestystarinoita tuolla ei ihan taatusti rakenneta.

Samoin nykyinen työ on yhä useammin asiantuntijuuteen perustuvaa, mutta monet olemassa olevat rakenteet rajoittavat kyllä asiantuntijayhteisöjen kehittymistä varsin tehokkaasti. Työtä ei enää välttämättä pysty tekemään edes oman organisaation sisällä, saatikka sitten oman työpisteen ääressä säädyllyisesti virka-aikaan. Tämä voitaisiin tunnistaa, tunnustaa ja hyväksyä. Tässäkin liittoja tarvitaan.

En usko, että alati muuttuva työympäristö on itsessään ongelma tai uhka nuorille jäsenille. Uuden oppiminen ja muutoksiin sopeutuminen (tai niiden tekeminen) alkaa olla osa normaalia elämää. Oleellista on saada muuttuvaan työelämään ilmapiiri, joka auttaa luottamaan siihen, että muutokset ovat askelia kohti parempaa huomista.

MATKOILLA VIIHDYTTIIN

Teatteriretki Ouluun 26.1.1985

Otteita Partasen Heikin laatimasta matkakertomuksesta:

Mitähän siitäkin seuraa, kun linja-auto täytetään puoliksi kuhmolaisilla – jotka tosin ihan vielä eivät ole kaupunkilaisuuteen vajonneet – puoliksi kajaanilaisilla – joista useammat lienevät siihen jo syntymässään joutuneet.

Siitä seurasi mukava teatterimatka Ouluun. Elämisen laatua parannettiin katsomalla Anna-Maija Ylimaulan esikoisnäytelmä ”Anna”. Matkan järjestivät Kajaanin ja Kuhmon kunnallisvirkamiesyhdistykset.

Paltamossa juotiin kahvit ja matkalla mietittiin leikkimielisesti parannuskeinoja sairauksiin ja tuloksena oli, että työallergia paranee kamferitipoilla, matkakuume peräruiskeella, lemmensairaus risiiniöljyllä ja hyvän ystävän kaipuu aivopesulla. Pään juiliminen ei parane millään, sillä se on asennekysymys ja asennekysymykset hoituvat kylmällä kylvyllä.

Oulussa oli taas ”juluman kylymää”.

Näytelmä käsitteli nykyihmisen ongelmia. Se oli kahdesta sukupolvesta kertova ihmisen suhteenäytelmä, kaikessa raadollisuudessaan. Anna! -näytelmän pohjana oli romaani ”Yö voi olla” ja romaanin lukeminen ennalta olisi auttanut näytelmän mukaan pääsemistä. Toteutus oli kummitusmainen. Koko näyttelijäkaarti oli pantu robottimarsille halki näyttämön, milloin oikealta milloin vasemmalta. Pään katsomoa heiteltiin puolitotuuksia. Näytelmää kirjoittaessa Raamattu oli ollut ahkerassa käytössä. Monet repliikit olivat suoraan peräisin Korkeaveisusta.

Retkeläiset pitivät syystäkin näytelmää vaikeana, liian raskaana, liian modernina. Se antoi kyllä ajattelemisen aihetta, mutta tuntui väkisin tehdyltä.

Voisiko näytelmän sanoman tiivistää kahteen Annan repliikkiin:

- Haluatko päätyä laataksi tämän talon ulkoseinään?*
- Minä haluan taivaani tässä ja nyt!*

*Näytelmää sulateltiin Kaarlenholvissa, missä syötiin hyvästi ja pikkuisen juotiin. Kotimatalla jatkettiin hullunkurisia kysymyksiä.
Hyvä matka, pannaan uusiksi!*

Teatteriretki Kuopioon

Lauantaina (10.5.1986) laitettiin pyhälipposet jalkaan ja laittauduttiin Kuopioon Lipposta katsomaan. Pekka tavattiinkin – pirskatti vie – mutta etenkin nähtiin ja varsinkin kuultiin Hirmuinen Manta.

Tämä kirjoitus on ihan turha sikäli, että muisti ei keneltäkään matkalle jäänyt. Mikolla oli korkinavaaja Kalle-Kustaa Korkkia varten.

Kukkatalo, kirkkomuseo, ostokset

Kuopion Kukkatalo antoi ”silimän ruokoo ja lämmintä juomoo”, tietysti kaikkea tuota vain rahalla. Talo on komea. Se on mukava kahvipaikka, siellä saa toisenkin kupillisen samaan hintaan. Se on lahjatalo, josta voi ostaa vaikka kaktuksen.

Ortodoksisessa kirkkomuseossa valokuvaus on kielletty ja hälytyslaitteet herkälle viritetty. Ikonit, piispan hiippa, papin puvut, kultaiset ehtoollisvälineet, sulhasen ja morsiamen kruunut sekä kultakansinen, neljäkymmentä kiloa painava kirkonkirja; siinä joitakin esineistöä, jonka rikkaus ja kauneus mykistävät vierailijan perimmäisten kysymysten eteen. Täällä uskonnollinen kokemus on lähellä.

Ostoksilla Sami-poika tietysti osti kauhakuormaajan ja Tanja-tyttö muotihousut. Riitta osti hatun, Mikko lompakon ja Aila kolmekymmentä metriä vaatetta. Tietysti.

Hirmuinen Manta

Kuopion kaupunginteatterin Pekka Lipponen on savolainen show. Se on musikaali, joka ensiksi on romanttinen ja toiseksi humoristinen. Musiikki on tuttua, tanssit

vauhdikkaita, puvut upeita. Koko meno on kuin vanhoissa opereteissa. Päähenkilö on Hirmuinen Manta (Auli Poutiainen).

Jo musikaalin alku viestii, mitä tulossa on: Pekka, Kalle-Kustaa ja Manta seisovat ammuttavina teloitusröyhmän edessä. Kun pyssyt laukeavat, laukeaa myös tilanne: pyssyt ovat korkkipyssyjä.

Elämän pelissä kohtalo kaiken arpoo, haikeilee Pekka (Markku Söderström). Manta päästää volyyminsä valoilleen: Olen nainen, joka tahtoo rakastaa. Kuitenkin pian selviää, että Pekan rahoja Manta rakastaa. Steppi-Stella (Tuija Piepponen) opettaa Kalle-Kustaa Korkkia (Tuure Himanka): Mister Groggi, se teke tiukka pakara, kun steppa kovi.

Kunnallisvirkamiesyhdistyksen retki

Teatteriretki oli loppuunostettu. Iloinen yllätys oli, kun Kuopiossa porukkaan liittyi entinen Kajaanin kaupunginpuutarhuri Urho Tirri perheineen.

Mitä jäi retkeltä mieleen muhimaan?

- Muualla kuin työpaikalla tapaaminen on tärkeä. Samalla oppii tuntemaan myös muiden hallintokuntien väkeä.

- Ajankohta sopiva, ei vielä kevätkiireitä, silti aika jo keväinen.

- Musikaali oli katsottava, humoristinen, puvut niin komeita, että humpuuki meni täydestä, musiikki tutun kuuloista.

- Harmiton, ei liian vaikea, mitään ei jäänyt arvailujen varaan. Sopiva teatterikappale tällaiselle reissulle.

- Jännittävä, Mantan gorillat hurjia, himotti laskea liukumäkeä.

Paluumatkalla söimme ”seisovasta pöydästä” Vuorelassa.

Matkan opetus: Saat piukat pakarat, kun steppaat kovin.

(hp) = Heikki Partanen

Laineet ne laivaa keinutti..

kun Kunnallisvirkamiesyhdistyksen väki lähti merille 19. - 20.10.1991

Jäsenkunnassa oli jo hyvissä ajoin keväällä suoritettu kysely siitä, mikä virkistysmatka tehtäisiin. Vaihtoehtona oli teatteria ym, mutta enemmistö kallistui laivamatkan kannalle.

Siitäpä sitten ryhdyttiin tuumasta toimeen ja kun vielä Sotkamon yhdistyksen väki oli ilmoittanut kiinnostuksensa yhteiseen retkeen, niin lyötiin hynttyyt yhteen, noustiin bussiin ja aamuvarhaisella klo 6.00 (Sotkamosta jo klo 5.15) startattiin Kajaanista länttä kohti kuka enemmän kuka vähemmän unihiekkaa silmissään. Käräsmäelle saakka tunnelma oli vielä hiukan uninen, mutta kun olimme juoneet kahvit huoltoaseman kahviossa, niin johan alkoi väki virkistyä. Puheensorina kuului sieltä sun täältä ja peräpenkillä jo laulettiinkin. Entiset apulaiskaupunginsihteerimme Hannu Koski ja Veikko Junntila olivat kunnostautuneet lähtemällä mukaan, joten siinä sitten verestettiin vanhoja muistojakin.

Hyvä pojat! Kun vielä Kälviällä juotiin kahvit, niin loppumatka Vaasaan meni jo ihan huomaamatta.

Aurinko ei meille hymyillyt Vaasaan tullessamme, vaan sataa tihuutti hieman. Ei se meitä lannistanut enempää kuin luvattu kova tuulikaan, 17 m/s.

Siitäpä sitten liput saatuaamme hiippailimme Fennian uumeniin ja majoituimme hytteihimme odottelemaan laivan lähtöä. Siihen ei mennytäkään paljon aikaa, joten siitä vaan katselemaan, mitä hyvää laivan kaupat ja ruokasalit tarjoavat.

Jo ennen kuin pääsimme avomerelle, oli ounasteltavissa, että saattaahan se hiukan keinahdella ja avomerelle päästyämme totesimme, että keinuahan tämä. Ruoka kuitenkin maistui melkein jokaiselle ryhmämme jäsenelle ja ruokailun jälkeen useimmat taisivatkin mennä hytteihinsä pienelle siestalle. Virkistynein voimin sitten itse kukin kokoontui laivan baariin, jossa orkesteri soitti ja päivätanssit olivat käynnissä.

Illalla klo 20.30 kuningaskunnan aikaa laivamme saapui Sundsvallin satamaan, jossa oli yksi tunti aikaa hakea kioskista hamsterboxit. Klo 21.20 Fennia käänsi sitten keulan kohti itää ja armasta isänmaatamme. Baariinhan sitä taas mentiin paikkoja varailemaan illanistujaisia varten. Tuuli oli sillä välin yltynyt, tanssijat seilasivat laidasta laitaan tanssiparkettia. Tulihan siinä monenlaisia etu-, taka- ja sivuaskelia keinunnan ja orkesterin tahtiin. Piti olla tarkkana, että keinunta ja musiikki synkkaavat yhteen. Siellä sitten viihdyttiin kuka pitemmän kuka lyhyemmän ajan, pirteimmät ihan loppuun sakka. Virkeää väkeä nämä virkamiehet.

Aamun ja naaman vaaletessa saavuimme satamaan sopivasti klo 10.30, joten nukkumisellekin oli jäänyt ihan runsaasti aikaa. Aamiaisen jälkeen olikin sitten tukevan tuntuista nousta maihin. Maa ei enää keinunut, tai jos jonkun alla keinui, niin ei se suinkaan ollut maankamaran vika. Tullin läpi pääsi koko ryhmämme ihan kunnialla. Ystävällinen kuljettajamme ajoi sitten bussin laivaterminaalin eteen ja siitä lastauduimme hamsterboxiemme ja kuka minkinlaisten tuliaisten kanssa autoon ja palailimme samaa reittiä takaisin kuin olimme tulleetkin.

Sää oli Vaasassa kylmä ja lunta maassa, mutta kun olimme ajelleet lähelle Kälviää, niin taivas oli pilvetön ja tie kuiva, eikä lumesta ollut hiutalettakaan näkyvissä. Nivalan tienoille tullessamme tapasimme taas maan valkoisena. Niin se syksyinen sää leikittelee veikeästi.

Junttilan Veikko, joka on kotoisin Sievistä Pohjanmaalta, kertoili kotimatalla mikrofooniin paikallisia ja vähän muitakin juttuja. Takaosassa taas laulettiin ja naurettiin ja suunniteltiinpa tuleviakin. Näin meni matka rattoisasti ihan kotikulmille asti, jossa kuitenkin muutamaa kilometriä ennen kaupunkia oli sattunut pari kolaria talven yllätettyä autoilijat. Se veti naaman taas peruslukemille ja palautti matkalaiset arkeen.

Matka oli kaikkineen onnistunut ja oli kiva tutustua puolin ja toisin niin sotkamolaisiin kuin kajaanilaisiinkin KVVY:läisiin. Kaikilla tuntui olleen ihan mukavaa ja oltiin sitä mieltä, että matkailu avartaa ja bussimatka yhdistää.

Olinhan siellä bussissa minäkin

Riitta Sihvonen

Yhdistyksen matkoja tehtiin 1980-luvun alussa yhdessä mm. Kainuun Matkailuyhdistyksen kanssa tai kutsuttiin mukaan naapuriyhdistyksiä. Näin saatiin kootuksi väkeä mukaan niin paljon, että matkat voitiin toteuttaa. Yleensä tehtiin päivän reissuja lähikaupunkeihin, joissa tutustuttiin nähtävyyksiin, kulttuurirakennuksiin ja monesti päästiin tapaamaan virkasiskoja ja -veljiä vierailukunnan isännöidessä vaikkapa ruokailua.

Pikkujoulut pidettiin monesti yhdessä teknisten kanssa. Ohjelmaa harjoiteltiin ja esitettiin omasta takaa. Varsinkin ohjelman harjoittelu oli hirveän hauskaa. Kun ”tyttökvartetti” harjoitteli eri iskelmien teksteihin seipitettyjä lauluja, niin säestäjäksi pyydetty haitarinsoitaja sanoi, ettei voi olla noin vaikeita siirtymiä kappaaleesta toiseen. Ei niitä siirtymiä helpotettu, vaan laulettiin vain korkealta ja kovaa. Oikean pikkujouluyleisön edessä jännitti, muttei sen annettu näkyä.

RISTIJÄRVEN KUNNALLISET VIRAN- JA TOIMENHALTIJAT R.Y.

Perustava kokous pidettiin 3.1.1978 Raili Lassilan toimiessa puheenjohtajana. Jäsenmäärä oli aluksi 21, mutta se nousi loppuvuoteen mennessä 26:een.

Toiminta oli alusta saakka erittäin vilkasta; aktiivista koulutuksiin ja kokouksiin osallistumista. Luonnollisesti tämä kaikki edisti myös henkilöstöasioiden hoitoa. Virkistystoimintaanakin osallistuttiin innolla. Varainhankinta erilaisia tapahtumia järjestämällä oli hyvin tuottavaa. Järjestettiin kirpputoreja, arpajaisia, iltamia yms. Yhdistyksen hyvä taloudellinen tilanne mahdollisti saunailtoja sekä pieniä reissuja teattereihin, uimahalleihin ja syksyiseen Lappiin ruskaa ihailemaan. Katseet suunnattiin myös ulkomaille: Tukholmassa käväistiin 1979 ja Pietarissa (silloinen Leningrad) 1985.

Keski-Kainuun kansanterveystyön kuntainliitto purkautui vuonna 1988 ja se rokotti yhdistyksen jäsenmäärää viiden henkilön verran. Hallinnon puolelta henkilöstöstä siirtyi kolme Paltamoon ja kaksi Hyrynsalmelle. Kaksi jäi Ristijärven kunnan palvelukseen.

1980-luku toi lakkouhan todellisuuden myös kunta-alalle.

1986 Liisa Karppiselle luovutettiin kunnallisvirkamiesliiton ansiomerkki ja samana vuonna yhdistys muutti nimekseen Ristijärven kunnallisvirkamiesyhdistys ry. Jäsenmäärä oli tuolloin 59.

1988 vietettiin Saukkovaaralla yhdistyksen 10-vuotisjuhlia.

1990-luku toi tullessaan talouden laman. Loputtomalta ja joskus turhalta tuntuva ”vyön kiristely” lamaannutti henkilöstönkin niin, ettei jaksamista ja kiinnostusta tuntunut riittävän järjestötoimintaan.

1992 vapaaehtoiset lomarahen vapaaksi muuttamiset eivät tuoneet haluttua tulosta, joten seuraavana vuonna toteutui henkilöstön kahden viikon lomautus. Toteutus oli erittäin vaikea koululle, päivähoidolle ja kirjastolle.

Ristijärvi-sopimuksen 6.4.1994 - 31.12.1994 piiriin kuuluivat kaikki kunnan viranhaltijat ja työntekijät lukuun ottamatta maatalouslomittajia, joille tehtiin oma säästösopimus. Paikallisessa sopimuksessa lomarahalle vastikkeeksi saatiin oikeus kolmeen lomapäivään sekä lisäksi oikeus kuuteen palkattomaan lomapäivään (ehto; ei sijaisia, ei Oto-korvauksia, ei saa olla haittaa toiminnalle).

Ristijärvi-sopimus maatalouslomittajille 12.1.1995 - 29.2.1996 merkitsi lomarahjan ja työaikakorvausten (lukuun ottamatta sunnuntaityökorvausta) vaihtamista vapaiksi.

Jäsenmäärä oli tuolloin 74.

Näistä säästökuureista lähtien jäsenistöä oli erittäin vaikea saada osallistumaan kokouksiin tai yleensä mihinkään toimintaan. Pakolliset kuviot saatiin kuitenkin lain mukaisesti vietyä läpi. Vapaaehtoisia ehdokkaita tehtäviin ei ollut, vaan lievää ja välillä voimakkaampaa painostusta käyttäen saatiin nimettyä toimihenkilöt luottamustehtäviin.

Yhdistyksellä oli kädentaitojen näyttely kirjastossa 22.2. - 7.3.1988, mukana oli 15 näytteilleasettajaa.

Ristijärvellä toimimisen viimeisinä vuosina käytiin vielä virkistäytymässä teatterissa Oulussa, Kajaanissa ja Kuopiossa vuonna 2003.

Leena Huusko muistelee KVL:n toimintaa Ristijärvellä

Toiminta oli alkuvuosina vilkasta. Reissuja tehtiin paljon. Kylpylämatkat olivat suosittuja, joten linja-auto oli aina täynnä. Muistan, että käytiin ainakin Runnila, Rokualla, Kuusamon Tropiikissa ja Siilinjärven kylpylässä. Yleensä lauantaina tehtiin päivän matka; perillä otettiin hoitoja, uitiin, saunottiin, parannettiin maailmaa, syötiin ruhtinaallisesti, ja tulomatkalla olikin rentoutunut ja raukea olo. Työssä jaksoi reissun jälkeen uurastaa reippaalla mielellä. Laivamatkoillakin käytiin – Tukholmassa ja Ahvenanmaalla. Kuusamossa KVL:n lomapaikassa käytiin useita kertoja, yleensä ruskaretkellä.

Ristijärven kunnallisvirkamiesyhdistys ry 3.1.1978 - 31.12.2004

Puheenjohtajat:	Raili Lassila	1978 - 79, 1985, 1986
	Liisa Karppinen	1980 - 83
	Leena Pesälä	1984
	Irja Kemppainen	1987 - 90
	Aune Heikkinen	1991 - 92
	Anneli Väyrynen	1993 - 2001
	Sirpa Inkinen	2002 - 2004
Varapuheenjohtajat:	Liisa Karppinen	1978 - 79
	Raili Lassila	1984
	Sinikka Seppänen	1985
	Irja Kemppainen	1986
	Anneli Väyrynen (nyk. Heikkinen)	1987, 1990
	Marja-Leena Kemppainen (nyk. Ritola)	1988
	Anja Säkkinen	1989
	Elsa Mustonen	1991
	Pirjo Heikkinen	1992, 2004
	Sirpa Inkinen (nyk. Akkanen)	1994 - 2001
	Maritta Karjalainen	2002
	Päivi Suutari	2003
Sihteerit:	Pirjo Romppainen (nyk. Nurminen)	1978 - 79, 1984 - 86
	Marja-Leena Turunen	1980 - 81
	Tarja Väisänen	1982 - 83
	Sinikka Tolonen	1987
	Elsa Mustonen	1988 - 90, 1994 - 2003
	Tarja Kinnunen (nyk. Karjalainen)	1991 - 93
	Anne Koskelo	1994 (30.6. saakka)
	Anne Meriläinen (nyk. Heikkinen)	2004
Rahastonhoitaja:	Pirjo Nurminen	1978, 1984
	Marja-Leena Turunen	1980 - 81
	Tarja Väisänen	1982 - 83
	Tilitsto Tiliristi Ky	1985 - 89
	Anja Säkkinen	1990 - 92
	Sirpa Inkinen	1993 - 2004

VUOLIOEN KUNNALLISVIRKAMIESYHDISTYS

Osaston historiikki, kirjoittaja Anneli Karjalainen

Julkaistu Vuolijoki-lehdessä 22.1.1998

HISTORIIKKI

Yhdeksäntoista seitsemänkaksi
todettiin vuosi pian loppuvaksi,
kun kunnanviraston muurahaiset
kokoustansa piti ja päättivät silloin:
pannaan yhdistys pystyyn ja nimeksi sille
Vuolijoen kunnallisvirkailijat.

Jäseninä aluksi kymmenkunta
mutta vuoden päästä jo monta uutta,
sillä väki kasvoi virastossa joutuisasti
ja kaikki koki yhteistyön mieluiseksi
joukossa, jossa innostusta riitti
hoitaa asioita monia jäsenkunnan.

Viralliset kuviot hoituivat hyvin,
pian kaappiin kertyikin mappien rivi.
Opintokerhot suuren suosion saivat,
vuosikausia niihin kokoonnuttiin,
jäsenten kodeissa vuorotellen
joskus myös viraston kokoussaliin.
Kun yhdessä pohti, paremmin jaksoi
visaisenkin ongelman selvittää.

Eikä aina tarvittu ongelmaa,
jota ratkottu olisi illat pitkät.
Myös hauskoja juttuja kerrottiin
ja kuulumisia vaihdettiin.
Kahvia juotiin ja rupateltiin,
sillä tavalla voimia kerättiin.
Ja kun aamulla kahdeksan kello löi,
hyvät huomenet jälleen toivoteltiin,
joku mehukas muisto eilisen illan
sai vieläkin ilmoille hersyvän naurun.

Innolla töihimme uppouduttiin
ja mielessä uutta jo suunniteltiin.

Kaiken aikaa joukkomme kasvoi vain,
virkoja ja toimia perustettiin.

Kahdeksankytluku yhä kasvun aikaa oli,
monet palvelut täällä aivan huippuluokkaa.
Se työtä antoi vaan kuulu jo huhu,
lama tulossa on, mitä sitten eteen?
Lehti jo kirjoittaa: virkoja lakkaa,
säästää täytyy ja karsia paljon.
Yhdistyksemme voimana aina on ollut,
varsinkin silloin kun oli vaikeaa:
taitavat ihmiset viestiä viemään
pomon kanssa käytäviin neuvotteluihin.
Toinen toisemme tukea tarvittiin,
säästöohjelma kunnan kun julkaistiin.

Työnantaja kiitoksen ansaitsee siitä,
että kovasti sovitellen toimeen pani,
säästöohjelman kera sopimuksen,
jolla hiukan eduistamme tingittiin
ja pahimmat karikot ohitettiin.
Ei lähteä tarvinnut vakiväen
muuten, kuin ansaitulle eläkkeelle.
Toki työsuhteet pienemmätkin tarpeen oisi
ja siitä nyt onkin suurin huoli.
Niin monta nuorta ja osaavaa
on vailla työpaikan antamaa turvaa.
He kotiseudulleen jäädä tahtois,
tällä työtä tehdä, lapset kasvattaa.

Jäsentemme tehtävät ovat monenlaiset; jotkut toimivat parissa vanhusten, toiset työn on ääressä kirjojen, onpa lasten kaitsijoita joukossa myös, monen päivät täyttää toimistotyö. Ei unohtaa sovi työtä laitosten, myös lomitus työnä on KVL:läisten.

Jos työtä on vailla, syy ei ole siinä,
ettei työtä tekemätöntä täältäkin löytyis.
Vaan siinä, että vieläkin luullaan
säästöä syntyvän, kun kotona makaa.
Samat rahat vois toisella tavalla jakaa,
Mutta se aihe on juhlan toisenlaisen.

Neljännensuosisataan mahtuu paljon,
takana on hyvää, olkoon edessä myös.
Juhlastamme kauniit muistot kaikille jääköön,
Vuolijoen KVV:lle maljamme nouskoon!

Vuolijoen KVL:llä 25-vuotisjuhla

Yhdysjous Kansainvälisten Nuorisoliiton (juli 22 vuotias) lausua julkaisiällä me markasta siviileille Suomeen vime lemmen. Julkaisijaksi tilaustun oli isän. KVL:n puolesta oli Kuvien Perhe-liiton, joka julkaisi lehteä, ja julkaisijanaan pukei julkaisijanaan suomenkieleen, joka oli tyylä KVL:n kanssa.

[illegible]

Scutellaria barbata (L.) Link. et Meisn. (Scutellariaceae). A tall, slender, upright herb with a single, terminal, tubular, two-lipped corolla. The leaves are opposite, lanceolate, and have a serrated margin. The flowers are small, tubular, and have a two-lipped corolla. The fruit is a small, round, capsule.

"Following polioepidemiological surveillance opportunities, I will continue, after official review, conducting other study activities across the nation," he says.

2) *Arctostaphylos uva-ursi* L. (Ericaceae) –
all parts of the plant (leaves, stems, roots, bark)
are used. It is a small, woody, evergreen shrub
with thick, leathery leaves. It is native to the
coastal regions of North America and is
found in the Pacific Northwest, California, and
the Sierra Nevada mountains. It is a common
plant in the Pacific Northwest and is used for
many purposes. The leaves are used for tea,
and the bark is used for tannin. It is also used
for medicinal purposes. The bark is used for
tannin, and the leaves are used for tea.

29. *Investigations in which one or all of the following subjects are included will be most likely to lead to publication:*

Valdizkauna pakeitėjai. Amerik. Valdizkauna centrai ir lygybės
tinklas visose srityse.

WV Lee pubes-
centes Carolina
Parkas Inter-
regional center
Johannesburg
Anglo American
University
University of
Winnipeg

© 1998 John Wiley & Sons, Ltd.

Talaskankaan laajennus ehdolla Natura 2000-esityksen täydennykseksi Kainuussa

[illegible]

Tegumentiribaditus on peenitööga ohustatud inimeste kehaosade (käte, jalgade, näo, kaela, kätade, jalgade) nahka kahjustav haigus. Tegumiribaditus on peenitööga ohustatud inimeste kehaosade (käte, jalgade, näo, kaela, kätade, jalgade) nahka kahjustav haigus.

desplazamiento, según las recomendaciones oficiales, observo la falta de personal capacitado para realizar las labores de control, así como la poca preparación para el desarrollo de actividades de laboratorio, por lo que me vi obligado a realizar algunas actividades de apoyo, como la recolección de muestras, el traslado de ellas, la realización de la limpieza, el traslado de los reactivos, etc. El resto de las actividades correspondió al personal de laboratorio, el cual me apoyó en algunas actividades.

[illegible][illegible]

Vuolijoen kunnallisvirkailijat ry.

Puheenjohtajat:

Heikki Kemppainen	01.01.1973 - 28.03.1974
Kauko Martikainen	29.03.1974 - 25.07.1974
Tuomo Karjalainen	26.07.1974 - 14.10.1975
Pirkko Oravasaari	15.10.1975 - 01.04.1976
Raili Raunio	02.04.1976 - 30.01.1977
Raili Heikkinen	31.01.1977 - 13.03.1978
Tuomo Karjalainen	14.03.1978 - 31.12.1980
Kalervo Jäärni	01.01.1981 - 06.04.1981
Elsa Seljarinne	07.04.1981 - 31.12.1985
Pekka Järvelä	01.01.1986 - 31.12.1986
Eija Pyrrö	01.01.1987 - 13.11.1990
Anneli Savolainen	14.11.1990 - 23.11.1992
Eija Pyrrö	24.11.1992 - 31.12.1996
Anneli Karjalainen	01.01.1996 - 31.12.2002
Jarmo Härmä	01.01.2003 - 31.12.2004

Varapuheenjohtajat:

Anneli Karjalainen	1977-
Annikki Haataja	1988-1990
Anneli Jokelainen	1992-
Mervi Dyster	1995-

Sihteerit:

Senja Haataja-Jaara	1976-
Raili Heikkinen	
Armi Pikkarainen	1988-1991
Anneli Savolainen	1992
Eija Haataja	1996 - 2002
Anneli Savolainen	2003 - 2004

Rahastonhoitajat:

Maija Karjalainen	1978 -
Armi Pikkarainen	1981 -
Seija Leinonen	1988 - 1992
Anna-Riitta Korkiakoski	1996 - 2003

LÄHDELUETTELO:

Kirjalliset lähteet:

Kunnallisvirkamies N:o 12 1958,
40-vuotishistoriikki

Talvitie Sakari: Kehityspiirteitä
Kunnallisvirkamiesliiton historiasta
1918–1978

Talvitie Sakari: Kehityspiirteitä
Kunnallisvirkamiesliiton historiasta
1979–1993

Kunnan ammattilaiset, nro 1/1998

Panu Pulma, Oiva Turpeinen:
Pikkukaupungin unelmia,
Kajaani 1906–1976

Nissinen Kyllikki: Edunvalvonnan
etujoukkona, Jyty Kuopio ry 90 vuotta

Yhdistyksen arkisto

Lehtileikkeet

(yhdistyksen arkistosta):

Kainuun Sanomat

Kunnallisvirkamies

Valokuvat:

Yhdistyksen arkisto

Yksityiset albumit

Kirjoittajan tekemät yhdistyksen
jäsenien haastattelut

Jäsenien omat kertomukset

Kajaanin kaupungin Virkailijat ry, 1939
Kajaanin Kunnallisvirkamiesyhdistys ry, 1950
Vuolijoen kunnallisvirkailijat ry, 1973
Ristijärven kunnalliset viran- ja toimenhaltijat ry, 1978
Ristijärven kunnallisvirkamiesyhdistys ry, 1986
KVL Kainuu ry, 2004
Jyty Kainuu ry, 2005

